

คู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม จากกิจกรรมพัฒนา

โครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สิงหาคม 2549

คำนำ

ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้มีประกาศกำหนดประเภทและขนาดของโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมรวม 22 ประเภท ซึ่งเจ้าของโครงการทั้งที่เป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ โครงการร่วมเอกชน หรือโครงการเอกชน ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น อาคารที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ฟังทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้ หรือในอุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่มีขนาดความสูงตั้งแต่ 23.00 เมตรขึ้นไปหรือมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งพบว่าจะไม่ครอบคลุมถึงโครงการบางประเภท เช่น โครงการอาคารสรรพสินค้าขนาดใหญ่ในเมืองซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม และควรมีการจัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเช่นกัน นอกจากนี้ โครงการนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาด การขนส่งปิโตรเลียมทางท่อในเขตนิคมอุตสาหกรรม ก็ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่จากรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอมายังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา พบว่าโครงการนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่มีมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมค่อนข้างต่ำ และมีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขและมาตรการติดตามตรวจสอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้โครงการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อในเขตนิคมอุตสาหกรรมก็ได้มีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขและมาตรการติดตามตรวจสอบเป็นไปในแนวทางเดียวกันเช่นกัน ดังนั้น หากมีมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้พัฒนาโครงการสามารถนำไปดำเนินการ ซึ่งก็จะช่วยลดขั้นตอนและความจำเป็นในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอีกด้วยในอนาคต โดยให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในคู่มือ

สำนักงานฯ จึงได้จัดทำคู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมพัฒนาโครงการต่างๆ ประกอบด้วย โครงการ 3 ประเภทคือ

1. โครงการก่อสร้างอาคาร
2. โครงการขนส่งปิโตรเลียมทางท่อในเขตนิคมอุตสาหกรรม

3. โครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

การศึกษาเพื่อจัดทำคู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมพัฒนาทั้ง 3 เล่ม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ศึกษาและจัดทำคู่มือดังกล่าว ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ภาคสนาม และร่วมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าของโครงการ และได้ประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม 2 ครั้ง ซึ่งสำนักงานฯ ได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับแก้คู่มือ และได้จัดพิมพ์เป็นเอกสารชุดนี้เพื่อเผยแพร่ให้กับหน่วยงานอนุญาต หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการทั้ง 3 ประเภทต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิงหาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 เหตุผลและความจำเป็น	1
บทที่ 2 ขอบเขตการศึกษาและคำจำกัดความ	3
บทที่ 3 ขั้นตอนการขออนุญาต	10
บทที่ 4 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มาตรการป้องกันและแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบ	13
บทที่ 5 แนวทางการนำคู่มือมาตรการไปใช้ประโยชน์	45
บรรณานุกรม	50
ภาคผนวก	51
ภาคผนวก 1 ขั้นตอนการอนุญาตโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม	52
ภาคผนวก 2 ขั้นตอนการอนุญาตโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	59
ภาคผนวก 3 ประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนด นโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม	69
ภาคผนวก 4 ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วย มาตรฐานระบบสาธารณสุขโรค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548	73

บทที่ 1

เหตุผลและความจำเป็น

ที่ผ่านมาการพัฒนาอุตสาหกรรมได้มีการปรับตัวไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ซึ่งเคยกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปมาอยู่รวมกันในพื้นที่เดียวกัน เป็นโครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ระบบถนน ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบประปา เป็นต้น เพื่อให้โรงงานทุกโรงงานใช้ร่วมกันหรือมีการจัดการมลพิษที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐได้กำหนดให้โครงการนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งได้แก่ สวนอุตสาหกรรม ศูนย์อุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรม ทุกขนาดทุกพื้นที่ ต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนขออนุมัติโครงการและในชั้นขอย้ายทั้งจากการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและ/หรือกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ทั้งนี้โครงการนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดทุกพื้นที่จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามขั้นตอน อย่างไรก็ตาม พบว่านิคมอุตสาหกรรมที่เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อสำนักงานฯ มีทั้งโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม มีพื้นที่ตั้งแต่ 40 ไร่ จนถึงมากกว่า 20,000 ไร่ ในปัจจุบันยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศมีแนวโน้มในการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น และมักจะกระจายอยู่ในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมการกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาค มุ่งลดความยากจนและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชนให้เข้มแข็งมากขึ้น จึงทำให้นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะพัฒนาขึ้นใหม่ทุกขนาดและทุกพื้นที่เป็นโครงการที่ต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแนวทางการจัดทำและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการนิคมอุตสาหกรรมของสำนักงานฯ เนื่องจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีข้อเสนอขอยกเว้นสำหรับโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำนักงานฯ จึงได้ศึกษาความเหมาะสมในการยกเว้นให้โครงการดังกล่าวไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเห็นว่านิคมอุตสาหกรรม

ขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่มีมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกค่อนข้างต่ำ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญมักจะเป็นผลกระทบต่อคนงานในสถานประกอบการ เช่น เรื่องฝุ่น และเสียงเป็นส่วนใหญ่ และหากมีมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่เหมาะสมสำหรับผู้พัฒนาโครงการสามารถนำไปดำเนินการในการจัดการสิ่งแวดล้อมได้แล้ว จะช่วยลดขั้นตอนและความจำเป็นในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้จัดทำคู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานผู้อนุญาตทั้งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ตลอดจนผู้พัฒนาโครงการในลักษณะดังกล่าวและนิติบุคคลผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการควบคู่กับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการ

บทที่ 2

ขอบเขตการศึกษาและคำจำกัดความ

2.1 ขอบเขตการศึกษา

ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้นิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาด ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบันสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนได้รับการอนุญาต หรืออนุมัติตามขั้นตอนของการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (กรณีโครงการนิคมอุตสาหกรรม) หรือกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย (กรณีโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม) ซึ่งแสดงว่านิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับนิคมอุตสาหกรรมทั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อมต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตามโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะจัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับโรงงานอุตสาหกรรมเบา ได้แก่ การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ เพอร์นิเจอร์บรรจุภัณฑ์ กระดาษ เย็บหนัง นาฬิกาสำเร็จรูป ของเล่น เครื่องประดับ ของชำร่วย พวงกุญแจ รวมทั้งอุตสาหกรรมกลุ่มสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมอัญมณี อุตสาหกรรมกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและปศุอาหาร เป็นต้น ซึ่งเป็นโรงงานที่มีมลพิษหลักในด้านคุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ และกากของเสีย ในระดับค่อนข้างต่ำกว่าโครงการนิคมอุตสาหกรรมที่รองรับโรงงานอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่จะเป็นผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัญหาเสียง ฝุ่น เป็นต้น ดังนั้นมาตรการในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอาจไม่จำเป็นต้องเข้มงวดในระดับเทียบเท่า กับโครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ซึ่งรองรับอุตสาหกรรมหนักหรืออุตสาหกรรมที่มีมลพิษมากหรือผลกระทบสิ่งแวดล้อมสูง

ขอบเขตการศึกษาเพื่อจัดทำคู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาด

กลางและขนาดย่อม มีขอบเขตการศึกษาเพื่อให้เป็นคู่มือสำหรับโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งเน้นในการรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานที่มีอยู่ในกฎหมายต่าง ๆ ในปัจจุบัน เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง คำจำกัดความที่ใช้ แนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการขออนุญาตและการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนโยบาย และแนวทางในการส่งเสริมการประกอบกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม การศึกษายังได้รวบรวมประเด็นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม และตรวจเยี่ยมพื้นที่โครงการนิคมอุตสาหกรรมที่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมบางส่วน และโครงการที่มีลักษณะเดียวกันที่มีการดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน โดยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลและกำหนดเป็นมาตรการที่เหมาะสมที่ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ ส่งผลให้โครงการมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อสังคมหรือชุมชนโดยรอบ ช่วยให้เกิดการยอมรับของประชาชน ตลอดจนช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดีของโครงการ

2.2 คำจำกัดความ

2.2.1 คำจำกัดความเกี่ยวกับคำว่านิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม

เนื่องจากคำว่านิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมมีความหมายกว้างขวาง ขึ้นอยู่กับกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงได้สรุปความหมายของนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) นิคมอุตสาหกรรม¹ ตามความหมายของพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 หมายถึง เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หรือ เขตอุตสาหกรรมส่งออก

1.1 เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม

1.2 เขตอุตสาหกรรมส่งออก หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม การค้า หรือการบริการเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม การค้า หรือการบริการเพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

¹ พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

2) นิคมอุตสาหกรรม (Industrial Estate) เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 โดยนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย² หมายถึง เขตพื้นที่ซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วน อันประกอบด้วย พื้นที่ อุตสาหกรรมสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค และสาธารณูปการครบครัน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ โรงบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบป้องกันน้ำท่วม ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท นอกจากนี้ยังประกอบด้วย บริการอื่นๆ ที่จำเป็นอีก อาทิ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ธนาคาร ศูนย์การค้า ที่พักอาศัยสำหรับ คนงาน สถานบริการน้ำมัน เป็นต้น

ทั้งนี้ประเภทของโครงการนิคมอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็นลักษณะโดยสรุปได้ดังนี้

2.1 นิคมอุตสาหกรรมที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการเอง

2.2 นิคมอุตสาหกรรมที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมดำเนินการ³ หมายถึง

- 1) เขตพื้นที่เพื่อประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่น ซึ่งต่อเนื่องกับการประกอบการ อุตสาหกรรมที่พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมฯ รับรองให้เป็น นิคมอุตสาหกรรม
- 2) เป็นพื้นที่ซึ่งมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม เป็นผู้ลงทุน จัดทำที่ดิน พัฒนา ตลอดจนการให้บริการ และบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และ สิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) พื้นที่ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้อนุญาต อนุมัติ กำกับ ดูแล ตลอดจนให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือต่อผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม ในการ พัฒนานิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจน หลักเกณฑ์และมาตรฐานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 4) เป็นเขตพื้นที่ที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับสิทธิประโยชน์ สิ่งจูงใจตาม พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและได้รับการส่งเสริมมากขึ้น สำหรับโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่นเดียวกับการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยดำเนินการเอง

3) โครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม⁴ หมายถึง โครงการที่อยู่ในเขตพื้นที่ ซึ่งจัดสรรไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปอยู่รวมกันอย่างเป็นสัดส่วนอันประกอบด้วยพื้นที่อุตสาหกรรม

² เว็บไซต์การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (www.ieat.go.th), 2549

³ คู่มือการขออนุญาต/อนุมัติ สำหรับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม,การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

⁴ ปรับจากคำจำกัดความของ “นิคมอุตสาหกรรม”

สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค สาธารณูปการครบครัน โครงการดังกล่าวดำเนินการโดยผู้ประกอบการเอกชนทั่วไป มิใช่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการหรือร่วมดำเนินการใดๆ โครงการประเภทนี้ต้องขออนุญาตหรืออนุมัติจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย โครงการดังกล่าวมักนิยมใช้ชื่อเขตประกอบการอุตสาหกรรม ศูนย์อุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม เมืองอุตสาหกรรม เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 เขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินโครงการตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องมาตรการสนับสนุนสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2541 โดยกำหนดว่าจะสนับสนุนส่งเสริมให้พื้นที่ที่จะจัดตั้งโครงการอุตสาหกรรมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มหรือ ทั้ง 5 กลุ่ม เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ได้แก่ 1) การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนที่ใช้ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ 2) การผลิต/ประกอบยานยนต์ การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ 3) การผลิตอัญมณี เครื่องประดับ หรือสิ่งประดิษฐ์มีค่า 4) อุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะด้านและมีคุณภาพสูง เช่น นาฬิกา ปากกา เลนส์หรือแว่นตา และ 5) อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรที่เป็นอาหารและไม่เป็นอาหาร

3.2 ชุมชนอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานตามนโยบายชุมชนอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2539 โดยมีนโยบายสนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมได้มาอยู่รวมกลุ่มในแหล่งเดียวกัน ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการส่งเสริมการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมของประเทศ และเป็นการสะดวกต่อการป้องกัน ควบคุมและดูแล แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรมได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมขึ้น โดยทางราชการจะอำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้แก่โรงงานที่อยู่ในเขตชุมชนอุตสาหกรรมเป็นการเร่งด่วน ตามประเภทของอาคารหรือชนิดของชุมชนนั้นๆ ได้แก่ 1) ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงาน แบบตึกแถว 2) ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเรือนแถว (Factory House) และ 3) ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเอกเทศ

3.3 สวน/เมือง/เขต/ศูนย์อุตสาหกรรม เป็นการจัดตั้งโดยเอกชน โดยจะต้องขออนุญาตจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543

2.2.2 คำจำกัดความเกี่ยวกับคำว่า “นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม”

คำจำกัดความของคำว่า “นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม” มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลายซึ่งแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่ให้คำจำกัดความได้ให้ความสำคัญกับเรื่องใด ในที่นี้จึงได้ศึกษาจากคำจำกัดความของคำที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ได้ให้คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเน้นเรื่องประเภทกิจการ ขนาดสินทรัพย์ และราคาที่ดิน โดยให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SME (Small and Medium Enterprise)⁵ ว่ามีความหมายครอบคลุมกิจการ 3 ประเภท ได้แก่

1. กิจการผลิต ครอบคลุมการผลิตภาคอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และอาจรวมถึงการผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะกิจการแปรรูปการเกษตร
2. กิจการการค้า ประกอบด้วย การค้าส่งและการค้าปลีก รวมทั้งการนำเข้าและส่งออก
3. กิจการบริการ เป็นกิจการที่สนับสนุนการผลิต การค้า การอำนวยความสะดวกต่อการผลิต การค้าและการบริโภค เช่น การโรงแรม การท่องเที่ยว การซ่อมบำรุง การขนส่ง บริการเสริมสวย เป็นต้น

ประเภทกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง	วิสาหกิจขนาดย่อม
1. กิจการการผลิต	ขนาดสินทรัพย์ไม่รวมค่าที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท
	การจ้างงานเกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	การจ้างงานไม่เกิน 50 คน
2. กิจการให้บริการ	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท
	การจ้างงานเกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	การจ้างงานไม่เกิน 50 คน
3. กิจการค้าส่ง	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท
	การจ้างงานเกินกว่า 25 คน แต่ไม่เกิน 50 คน	การจ้างงานไม่เกิน 25 คน
4. กิจการค้าปลีก	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินมากกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ขนาดสินทรัพย์ถาวรไม่รวมค่าที่ดินไม่เกิน 30 ล้านบาท
	การจ้างงานเกินกว่า 15 คน แต่ไม่เกิน 30 คน	การจ้างงานไม่เกิน 15 คน

⁵ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว. หรือ เอสเอ็มอีแบงก์), 2549

2) การจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม⁶ หมายถึง พื้นที่ที่มีการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมออกเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่าย โดยขนาดเล็กมีจำนวนแปลงย่อยไม่เกิน 99 แปลง หรือมีเนื้อที่ต่ำกว่า 99 ไร่ และขนาดกลาง มีจำนวนแปลงย่อยตั้งแต่ 100 - 199 แปลง หรือเนื้อที่ 99 - 400 ไร่

3) นิคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม SMEs⁷ หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมที่มีอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยมีขนาดพื้นที่ตั้งแต่ 20 ไร่ แต่ไม่เกิน 500 ไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตั้งเป็นประเภท SMEs ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ เพอร์นิเจอร์ บรรจุกภัณฑ์ กระดาษ เย็บหนัง นาฬิกาสำเร็จรูป ของเล่น เครื่องประดับของชำร่วย และพวงกุญแจ เป็นต้น

4) นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise Industrial Estate)⁸ หมายถึง โครงการนิคมอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาพื้นที่พร้อมทั้งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อรองรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการจัดแบ่งแปลงที่ดินเป็นแปลงย่อย หรือจัดที่ดินพร้อมอาคารโรงงานมาตรฐาน ในรูปแบบอาคารเดี่ยว อาคารแถว อาคารแฝด หรืออาคารหลายชั้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเช่า เช่าซื้อ หรือ ซื้อ โครงการดังกล่าวดำเนินการโดยมีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการ หรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมดำเนินการก็ได้ โครงการประเภทนี้ต้องขออนุญาต/อนุมัติจากการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.2.3 คำจำกัดความของโครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการทบทวนนิยามของคำว่านิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม และคำว่า “นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม” เห็นสมควรกำหนดนิยามของคำว่า “โครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม” ดังนี้

⁶ ปรับจากประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่องกำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ลงวันที่ 20 กันยายน 2548

⁷ ข้อมูลการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการนิคมอุตสาหกรรมประกอบการพิจารณาให้โครงการนิคมอุตสาหกรรมที่มีขนาดและลักษณะเดียวกันได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2547

⁸ ปรับจากผลการประชุมร่วมกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2548

โครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม หมายถึง โครงการนิคมอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาพื้นที่พร้อมจัดให้มีหรือเชื่อมต่อ สาธารณูปโภค สาธารณูปการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อรองรับผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยจัดแบ่งแปลงที่ดินเป็นแปลงย่อยไม่เกิน 99 แปลง หรือมีเนื้อที่ต่ำกว่า 99 ไร่ โดยในการจัดแบ่งแปลงที่ดินเป็นแปลงย่อยนั้นโครงการอาจจัดที่ดินพร้อมอาคารโรงงานมาตรฐานในรูปแบบ อาคารเดี่ยว อาคารแถว อาคารแฝด หรืออาคารหลายชั้นให้ผู้ประกอบการเช่า เช่าซื้อ หรือซื้อ เพื่อ การผลิตสินค้าที่ไม่มีสารตั้งต้นในกระบวนการผลิตที่เข้าข่ายวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และ/หรือ ก่อให้เกิดมลพิษ มีมลพิษน้อย ถึงมลพิษปานกลาง เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ เคหะสิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ บรรจุภัณฑ์ กระดาษ เย็บหนังสือ นาฬิกาสำเร็จรูป ของเล่น เครื่องประดับของชำร่วย และพวงกุญแจ รวมทั้ง อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมอัญมณี อุตสาหกรรมดอกไม้ประดิษฐ์ และ อุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ เป็นต้น ทั้งนี้ การใช้อาคารดังกล่าวห้ามใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นยกเว้น เพื่อการอุตสาหกรรมเท่านั้น

บทที่ 3

ขั้นตอนการขออนุญาต

การดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยในบทนี้ได้กล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ รวมทั้งได้กล่าวถึงขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งดำเนินการโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมดำเนินการกับเอกชน จะต้องเป็นไปตามประกาศ หลักเกณฑ์วิธีการในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม การขออนุญาตจัดตั้งโครงการที่มีลักษณะเช่นนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ สวนอุตสาหกรรม เมืองอุตสาหกรรม ชุมชนอุตสาหกรรม หรือเขตประกอบการอุตสาหกรรม ก็จะมีรายละเอียดการขออนุญาตที่แตกต่างกันไป ดังจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตจัดตั้งโครงการนิคมอุตสาหกรรมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม

- 1) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
- 2) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
- 3) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548
- 4) ประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม
- 5) ประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ลงวันที่ 20 กันยายน 2548
- 6) ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548
- 7) ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรที่ดิน เพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548

3.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

1) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

2) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 130 วันที่ 24 สิงหาคม 2535) ได้กำหนดให้ “นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม”

3) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการระเบียบวิธีปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 130 วันที่ 24 สิงหาคม 2535) กำหนดให้การนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนต่อไปนี้

3.1) กรณีโครงการที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ให้เสนอในขั้นก่อนขออนุมัติโครงการและขั้นขอขยาย

3.2) กรณีโครงการที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีให้เสนอในขั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีและขั้นขอขยาย

3.3 การขออนุญาต

ในการขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายละเอียดการขออนุญาตที่แตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเจ้าของโครงการ ดังนี้

1) การขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งดำเนินการโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมดำเนินการกับเอกชน มีขั้นตอน ดังนี้

1.1) การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน

1.2) การประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม

1.3) การขอความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.4) การขออนุมัติผังแม่บทโครงการ

1.5) การอนุมัติแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ๆ

1.6) การอนุญาตการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม รายละเอียดการขออนุญาต ดังภาคผนวก 1

2) การขออนุญาตจัดสรรที่ดินเพื่อพัฒนาโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องขออนุญาตจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543

3) การขออนุญาตจัดตั้งโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อาจเป็นการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 30 (เขตประกอบการอุตสาหกรรม) หรือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ให้การสนับสนุน (ชุมชนอุตสาหกรรม) หรืออาจเป็นการดำเนินการโดยเอกชน (สวนอุตสาหกรรม) รายละเอียดการขออนุญาตดังกล่าวพบใน 2

บทที่ 4

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มาตรการป้องกัน และแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบ

จากการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมารวมทั้งจากการสำรวจภาคสนาม พบว่า การพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เช่น การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ บรรจุกัมมันต์ กระดาษ เย็บหนังสือ นาฬิกาสำเร็จรูป ของเล่น เครื่องประดับ ของชำร่วย และพวงกุญแจ รวมทั้ง อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมอัญมณี อุตสาหกรรมดอกไม้ประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ อาจก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยอาจทำให้สภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษ ซึ่งอาจส่งผลให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ทั้งนี้ผลกระทบอาจเกิดขึ้นทั้งในช่วงก่อนดำเนินการก่อสร้าง ช่วงดำเนินการก่อสร้างและช่วงดำเนินงาน ซึ่งได้สรุปผลกระทบหลักจากกิจกรรมพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินโครงการประเภทนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กิจกรรม ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มาตรการป้องกันและแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
<p>1. ขั้นตอนดำเนินการก่อสร้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบก่อสร้าง 	<p>ในช่วงก่อนดำเนินการก่อสร้าง อาจยังไม่มีการเลือกสถานที่ จึงยังไม่เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามโครงการจะต้องวางนโยบายและแผนการดำเนินโครงการ ให้เป็นไปอย่างน้อยตามประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่องกำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมประกาศ ณ วันที่ 20 กันยายน 2548 และวางแผนและจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและวงเงินโครงการ ให้เป็นไปอย่างน้อยตามประกาศ ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2548</p>	<p>มาตรการทั่วไป</p> <p>1. โครงการต้องตรวจสอบการดำเนินโครงการให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 หรือกฎหมายอื่นใดที่กำหนด ใช้บังคับเป็นการเฉพาะในพื้นที่ตั้งโครงการ</p> <p>2. ต้องกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินโครงการ ให้เป็นไปอย่างน้อยตามประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่องกำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ประกาศ ณ วันที่ 20 กันยายน 2548 (ดังรายละเอียดดังภาคผนวก 3) และรูปแบบการพัฒนาเมืองหรือชุมชนตามแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนพัฒนาจังหวัดซึ่งโครงการตั้งอยู่</p>	<p>-</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
<p>2. ขั้นตอนการก่อสร้างและ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างและปรับปรุงถนนเข้าสู่พื้นที่โครงการ - การเผ้าถาง/เผาเศษหญ้าและไม้ - การปรับพื้นที่ - การเปลี่ยนเส้นทางระบายน้ำ 	<p>ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ</p> <p>1. ทรัพยากรดิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมของโครงการ จะทำให้มีการพลิกชั้นดินเป็นหย่อม ๆ และทำให้โครงสร้างของดินแน่นตัว จากการขุดบ่อหลุม การถม ปรับระดับผิวดิน การตอกเสาเข็มและการปลูกสร้าง สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ส่งผลให้ความสามารถในการระบายน้ำและการซึมผ่านของดินลดลง และในการก่อสร้างอาจมีการปนเปื้อนจากสิ่งปฏิกูล และน้ำเสียจากกิจกรรมต่างๆ ของ 	<p>3. ต้องวางแผนและจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการให้เป็นไปอย่างน้อยตามข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม 2548 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก 4)</p>	
<p>2. ขั้นตอนการก่อสร้างและ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างและปรับปรุงถนนเข้าสู่พื้นที่โครงการ - การเผ้าถาง/เผาเศษหญ้าและไม้ - การปรับพื้นที่ - การเปลี่ยนเส้นทางระบายน้ำ 	<p>ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ</p> <p>1. ทรัพยากรดิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในการก่อสร้างที่มีการเปิดหน้าดินบริเวณกว้าง โครงการจะต้องอัดชั้นดินให้แน่น รบเรียบเพื่อป้องกันการไหลบ่าและชะล้างพังทลายของหน้าดินไปยังบริเวณภายนอกโครงการโดยเฉพาะในฤดูฝน - ให้นำส่งเศษหินและดิน เข้าออกโครงการในช่วงก่อสร้างด้วยความระมัดระวัง ป้องกันการร่วงหล่น ให้ 		-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
<ul style="list-style-type: none"> - การขุดช่องทางระบายน้ำ - การก่อสร้างอาคารโรงงาน - การมีชุมชนแรงงานก่อสร้าง 	<p>คนงานก่อสร้าง ซึ่งอาจเป็นน้ำเสียก่อความสกปรกตามหน้าดินเป็นบ่อเกิดพาหะนำโรคที่อาจเป็นปัญหาต่อสุขภาพอนามัยของคนงาน</p>	<p>โครงการทำการเก็บกวาดให้สะอาดทุกวัน เรียบร้อยโดยเร็ว เพื่อไม่ให้กีดขวางทางจราจรและทำให้พื้นผิวถนนสกปรก โดยจัดให้มีบ่อล้างล้อรถก่อนออกนอกโครงการ เพื่อกองกั้นบริเวณพื้นที่โครงการที่มีการกีดเซาะของน้ำได้ง่าย เช่น ทางน้ำไหลบ่าที่ผ่านพื้นที่โครงการ แนวริมคลอง หรือทางน้ำ เพื่อป้องกันการเกิดการทำถมของตะกอนตามมา</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำรางระบายน้ำและบ่อตกตะกอนเพื่อระบายน้ำฝนและป้องกันดินตกตะกอนไหลลงสู่แหล่งน้ำ 	
<p>2. คุณภาพอากาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม SMEs อาจเกิดมลพิษทางอากาศในการเตรียมพื้นที่ การขุดไถ การทำงานรากฐาน ซึ่งทำงานรากฐาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฝุ่นหนักและจะตกบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งกำเนิด ผู้ที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดคือคนงานก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม 	<p>2. คุณภาพอากาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องฉีดพรมน้ำบริเวณถนนทางเข้าพื้นที่โครงการ ถนนภายในโครงการ และบริเวณกองวัสดุ อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ในการบรรทุกวัสดุก่อสร้างโครงการ ต้องจัดให้มีวัสดุกลบ การปรับระดับดิน หรือการก่อสร้างโครงการโดยเฉพาะช่วงปกคลุมท้ายรถให้มิดชิดเพื่อป้องกันการ 	<p>2. คุณภาพอากาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองรวม (TSP) ในบรรยากาศให้ครอบคลุมพื้นที่ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรง โดยจะต้องตรวจวัดปีละ 2 ครั้ง ครึ่งละ 3-5 วันต่อเนื่อง โดยตรวจวัดอย่างน้อย 2 จุด 	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>ปริมาณฝุ่นที่เกิดขึ้นจะมากกว่าหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน องค์ประกอบของดิน ความเร็วลม และระยะเวลาของการก่อสร้าง เป็นต้น ฝุ่นเหล่านี้ จะมีขนาดใหญ่มากกว่า 10-20 ไมครอน ซึ่งสามารถตกลงสู่พื้นได้ง่ายจึงฟุ้งกระจายได้ไม่ไกล ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้นคาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำ และมีผลกระทบชั่วคราว เฉพาะในช่วงแรกของการก่อสร้างเท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าผลกระทบต่อคุณภาพอากาศเกิดขึ้นในระยะก่อสร้างส่วนใหญ่จะเกิดจากการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองที่เกิดจากกิจกรรมการก่อสร้าง</p>	<p>ปลิวฟุ้งหรือร่วงหล่นของวัสดุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีผ้าใบหรือวัสดุปิดล้อมตลอดตัวโครงสร้างอาคาร ตลอดแนวด้านข้างและความสูงของอาคารที่ก่อสร้างโดยเฉพาะด้านที่ติดกับที่พักอาศัย สถานศึกษา สถานที่ราชการ ศาลากลาง 	
	<p>3. เสียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับเสียงที่เกิดขึ้นในระยะก่อสร้าง โดยส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากเสียงของเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งการคมนาคมขนส่งที่เกิดขึ้น โดยระดับความดังของเสียงนั้นจะขึ้นอยู่กับประเภทของเครื่องจักร 	<p>3. เสียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องยนต์ต่างๆ ที่ใช้ในการก่อสร้างให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ เพื่อเป็นการลดขมำคว้านและเสียงดัง - หลีกเลี่ยงการก่อสร้างที่ก่อให้เกิดเสียงดัง เช่น งานตอกเสาเข็มในช่วง 	<p>3. เสียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดระดับเสียง โดยตรวจวัดค่า - Leq (24 hr) - Ldn <p>บริเวณพื้นที่ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรง</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>อุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าในช่วงการก่อสร้างโครงการ แหล่งที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวนมากที่สุด มาจากเครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้าง โดยเฉพาะเสียงจากการตอกเสาเข็ม และจากยานพาหนะที่ใช้ขนส่งวัสดุ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานมีผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด โครงการควรดำเนินการก่อสร้างเฉพาะในช่วงเวลากลางวัน</p>	<p>เวลากลางคืน หลังเวลา 18.00 น. เป็นต้นไป หรืออาจต้องใช้เสาเข็มเจาะในกรณีการก่อสร้างอยู่ใกล้เขตสิ่งปลูกสร้างอื่นเพื่อลดผลกระทบ</p>	
	<p>4. คุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมหลัก ๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อคุณภาพน้ำผิวดิน ประกอบด้วย การปรับพื้นที่และการถมดินในบริเวณก่อสร้าง รวมทั้งการก่อสร้างโครงสร้างและอาคารของโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งอาจทำให้น้ำในคลองบริเวณใกล้เคียงมีสี ความขุ่น และตะกอนแขวนลอยมีค่ามากขึ้น ผลกระทบด้านลบอื่น ๆ เช่นน้ำเสีย และขยะมูลฝอย ต่าง ๆ ที่เกิดจากคนงานก่อสร้างถ้าไม่มีการควบคุมให้ถูกสุขลักษณะ 	<p>4. คุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการต้องกำกับผู้รับเหมาก่อสร้างจัดสร้างท่อส่งน้ำ ท่อส่งน้ำที่ถูกต้องลักษณะให้เพียงพอสำหรับคนงานก่อสร้าง โดยห่างจากแหล่งน้ำผิวดินมากกว่า 30 เมตร 	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>อาจมีการปนเปื้อนของน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำผิวดินทำให้คุณภาพบางประการเปลี่ยนแปลง เช่น บีโอดี โคลิฟอร์ม แบคทีเรีย ตะกอนแขวนลอย ความขุ่น ไขมัน และน้ำมัน</p> <p>- ในช่วงการก่อสร้างโครงการ มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดน้ำเสีย 2 ส่วน คือน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากงานก่อสร้าง และน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมประจำวันของคนงานก่อสร้าง นอกจากนี้ในช่วงการก่อสร้างอาจเกิดภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วมได้</p>		
	<p>ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านชีวภาพ</p> <p>1. นิเวศวิทยาบก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างโครงการจะมีการเตรียมพื้นที่ มีการตัดต้นไม้ เกิดผลกระทบต่อกิ่งและสัตว์อื่น ๆ นอกจากนี้คนงานที่มาอาศัยในบริเวณพื้นที่โครงการอาจจับสัตว์เป็นอาหาร 	<p>ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านชีวภาพ</p> <p>1. นิเวศวิทยาบก</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้ใหญ่ - ห้ามคนงานก่อสร้างทำการล่าสัตว์หรือจับสัตว์ในบริเวณพื้นที่โครงการ 	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>2. นิเวศวิทยาแหล่งน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การถมดินและการปรับพื้นที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศวิทยาแหล่งน้ำ โดยในช่วงฤดูฝน การชะล้างดินจะทำให้ความชุ่มชื้นของน้ำในแหล่งน้ำ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำประเภทต่าง ๆ 	<p>2. นิเวศวิทยาแหล่งน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้บ่อพักน้ำหรือบ่อหนองน้ำเพื่อชดเชยความเร็วของน้ำไหลบ่าในพื้นที่โครงการและลดตะกอนดินที่จะไหลออกสู่ภายนอกโครงการ 	-
	<p>คุณค่าการใช้ประโยชน์มนุษย์</p> <p>1. การใช้ประโยชน์ที่ดิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีที่มีโครงการเกิดขึ้น จะทำให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ระบบนิเวศโดยรวมของพื้นที่เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย 	<p>คุณค่าการใช้ประโยชน์มนุษย์</p> <p>1. การใช้ประโยชน์ที่ดิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาโครงการให้สอดคล้องและเหมาะสมกลมกลืนกับรูปแบบการใช้ที่ดินในบริเวณใกล้เคียงโครงการตลอดจนระบบผังเมืองที่กำหนดไว้สำหรับพื้นที่นั้น ๆ 	-
	<p>2. การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงที่มีการก่อสร้างนั้น จะมีปริมาณรถบรรทุกหนักเพิ่มขึ้น และการขนส่งวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้างอาจก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ฝุ่นฟุ้งกระจาย เสียงดัง ถนนชำรุด และการ 	<p>2. การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - รถบรรทุกที่ขนส่งวัสดุการก่อสร้างจะต้องไม่บรรทุกหนักเกินพิกัดที่ราชการกำหนด เพื่อป้องกันความเสียหายของพื้นผิวจราจรและเพื่อความปลอดภัย 	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	ผลกระทบป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>เกิดอุบัติเหตุได้หากไม่มีมาตรการควบคุมป้องกันที่เข้มงวด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องกำหนดให้พนักงานขับรถทุกคนปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัดโดยจำกัดความเร็วไม่เกิน 30 กม./ชม. - ต้องกำหนดให้งดการขนส่งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในเวลาเร่งด่วนและเวลากลางคืนหลัง 22.00 น. - จัดระบบจราจรภายในโครงการและบริเวณเข้า - ออกโครงการให้มีความสะดวกและปลอดภัย โดยติดตั้งป้ายสัญญาณหรือจัดให้มีพนักงานอำนวยความสะดวก 	
	<p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มูลฝอยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเศษวัสดุก่อสร้าง และมูลฝอยที่เกิดจากคนงานก่อสร้าง 	<p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีภาชนะรองรับกากของเสียพร้อมฝาปิดมิดชิดให้เพียงพอ เพื่อรองรับกากของเสียและกำจัดของเสียให้เป็นตามหลักสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม - จัดให้มีคนงานที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมกากของเสีย/ขยะมูลฝอยไปกำจัดอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง 	<p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกชนิดปริมาณและการจัดการของเสียจากกิจกรรมการก่อสร้าง

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
<p>คุณค่าคุณภาพชีวิต</p> <p>1. สภาพเศรษฐกิจสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบด้านบวก การพัฒนาโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการปลูกสร้างอาคาร รวมทั้งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ก่อให้เกิดการจ้างแรงงานประเภทแรงงานฝีมือ - ผลกระทบด้านลบ การอพยพแรงงานจากที่ต่าง ๆ เข้ามาจำนวนมากเข้ามาในบริเวณพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียง โดยขาดการเตรียมหรือวางแผนการจัดการสาธารณูปโภคและสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ก่อให้เกิด 	<ul style="list-style-type: none"> - แยกเศษวัสดุก่อสร้างที่ขายได้ เช่น เศษเหล็ก อะลูมิเนียม ไม้อัด เศษไม้ ฯลฯ ขายให้แก่ผู้ซื้อต่อไป ไม่ให้มีขยะตกค้างในบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง - ควบคุมผู้รับเหมาก่อสร้างไม่ให้ทิ้งขยะ มูลฝอยลงในทางระบายน้ำ ท่อน้ำทิ้ง และแหล่งน้ำต่างๆ ในบริเวณใกล้ๆ พื้นที่ก่อสร้างโครงการ <p>คุณค่าคุณภาพชีวิต</p> <p>1. สภาพเศรษฐกิจสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดการด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการแก่คนงานให้เพียงพอ และควบคุมความปลอดภัยความเป็นอยู่ของคนงาน ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ชุมชนบริเวณใกล้เคียง - พิจารณาคัดเลือกคนงานในท้องถิ่นเข้ามาทำงานเป็นอันดับแรก - มีมาตรการกำกับดูแลมิให้คนงานรบกวนหรือบุกรุกพื้นที่นอกโครงการ 	-	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>ปัญหาความแออัดของชุมชนบ้านพักคนงาน และการที่คนงานจากแหล่งอื่นเข้ามาจำนวนมากอยู่รวมกันทำให้เกิดความไม่สงบในบริเวณพื้นที่โครงการหรือชุมชนใกล้เคียงเช่น การลักขโมย ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - หากมีการร้องเรียนในขณะดำเนินการก่อสร้างโครงการ โครงการต้องเร่งดำเนินการแก้ไขทันที 	-
	<p>2. สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - การที่มีแรงงานต่างถิ่นจำนวนมากย้ายเข้าในช่วงก่อสร้างโครงการ ซึ่งบางคนอาจเป็นพาหะนำโรคติดต่อที่สำคัญเป็นสาเหตุให้มีการนำเชื้อโรคเข้ามาในบริเวณพื้นที่โครงการและติดต่อสู่ประชาชนในท้องถิ่น ทำให้การควบคุมป้องกันโรคติดต่อทำได้ยากขึ้น 	<p>2. สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีระบบสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อมในบริเวณสิ่งก่อสร้างที่ดี เช่น น้ำสะอาดสำหรับการอุปโภคบริโภค ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ และระบบกำจัดขยะ - จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาล พยาบาลประจำรวมทั้งเตรียมรถสำหรับจัดส่งผู้บาดเจ็บในกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน เพื่อนำส่งไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง 	-
	<p>3. อนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจเกิดปัญหาด้านสุขภาพอนามัยของคนงาน เนื่องจากฝุ่นละออง 	<p>3. อนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามกฎกระทรวง 	<p>3. อนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบริเวณโครงการ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>และเสี่ยงต่อการก่อสร้างโครงการ และอาจเกิดการบาดเจ็บและอุบัติเหตุในการทำงานขึ้นได้ หากไม่มีการป้องกันที่ดีพอ</p>	<p>กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดทำด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในการพิจารณาเลือกผู้รับเหมาโครงการควรพิจารณาการจัดการด้านความปลอดภัยประกอบด้วย และในสัญญาว่าจ้างระหว่างเจ้าของโครงการและบริษัทรับเหมาก่อสร้างจะต้องครอบคลุมวิธีการคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยคนงานที่ปฏิบัติงานในโครงการควรมีรายละเอียดเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> ● กฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ● การจัดให้มีและความคุ้มครองดูแลการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่างๆ ● การตรวจสอบเครื่องมือ/อุปกรณ์ทุกชนิด เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน 	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>- โครงการต้องกำกับให้ผู้รับเหมาจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับสภาพการทำงานให้เพียงพอกับผู้ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ ได้แก่ หมวกนิรภัย รองเท้านิรภัย แวนตากันแสงวัสดุถุงมือที่เหมาะสมกับชนิดของงาน เข็มขัดนิรภัย ตายายกันตกสำหรับคนงานที่อยู่บนที่สูง หน้ากากช่างเชื่อม เพื่อป้องกันแสงและประกายไฟ หน้ากากป้องกันฝุ่น อุปกรณ์ลดเสียง ปลั๊กอุดหู ที่ครอบหู เป็นต้น</p> <p>- ตรวจสอบและควบคุมดูแลให้มีการป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับประเภทของงาน</p> <p>- กำหนดเขตบริเวณก่อสร้างหรือส่วนต่างๆ เช่น เขตก่อสร้าง เขตจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือก่อสร้าง เขตกองเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ให้ใช้ชัดเจน พร้อมตั้งกำหนดจุดเข้า - ออก</p>	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและทิศทางการจราจรในพื้นที่ก่อสร้างโครงการ <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำป้ายเตือนหรือโปสเตอร์เพื่อการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในบริเวณที่จำ เป็น เช่น “เขตก่อสร้าง” “ลดความเร็วรถยนต์” “เขตสวมหมวกนิรภัย” “ห้ามสูบบุหรี่” เป็นต้น 	
3. ชันดำเนินการ <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งและปริมาณการใช้น้ำของโครงการ - การระบายน้ำทิ้ง (โรงงานอาคารสำนักงาน) - การปล่อยอากาศเสียประเภทฝุ่นหรือกลิ่นหรือก๊าซ 	ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ <ol style="list-style-type: none"> ทรัพยากรดิน <ul style="list-style-type: none"> - ในระยะดำเนินการ ดินอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของโครงการ เช่น สิ่งปลูก การจัดการขยะ การจัดการน้ำเสียหรือสารเคมีจากระบบต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดความสกปรกและปนเปื้อนต่อดินได้ <ol style="list-style-type: none"> คุณภาพอากาศ <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม SMEs อาจเกิดมลพิษทางอากาศจาก 	ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ <ol style="list-style-type: none"> ทรัพยากรดิน <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีภาชนะรองรับสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นให้เพียงพอ โดยแยกประเภทและกำจัดให้ถูกวิธี - กำกับควบคุมการรั่วไหล รั่วซึมของน้ำเสียและสารเคมีทั้งจากการขนส่งทางท่อ ทางรถยนต์ เครื่องจักร - รางระบายน้ำเสียของโครงการต้องราดคอนกรีต <ol style="list-style-type: none"> คุณภาพอากาศ <ul style="list-style-type: none"> - โรงงานที่เข้ามาตั้งในพื้นที่โครงการ ต้องเสนอข้อมูลแหล่งกำเนิด 	
			<ol style="list-style-type: none"> คุณภาพอากาศ <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>กระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมภายในนิคม ฯ หรือระบบสาธารณูปโภคของโครงการเอง (ถ้ามี) เช่น ระบบเตาเผาขยะ ซึ่งผลกระทบจากเตาเผาขยะของโครงการอาจก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในบริเวณพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียง ปัจจุบันจะทำให้การดำเนินงานของโครงการมีผลต่อคุณภาพอากาศ ได้แก่ ลักษณะเฉพาะของกระบวนการผลิต ลักษณะทางอุณหภูมิจาก และลักษณะเฉพาะพื้นที่ เป็นต้น</p>	<p>อากาศเสีย (ถ้ามี) ต่อโครงการและแต่ละโรงงานจะต้องระบายมลพิษทางอากาศไม่เกินค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศจากแหล่งกำเนิดตามที่กฎหมายกำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่โครงการมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษทางอากาศเป็นส่วนใหญ่ (เกินร้อยละ 80) โครงการจะต้องเสนอมาตรการในการควบคุมดูแลจัดสรรอัตราการระบายมลพิษทางอากาศ และเสนอมาตรการในการควบคุมดูแลและการปล่อยอากาศเสียจากโรงงานแต่ละโรงให้ปล่อยมลพิษ ตามอัตราการระบายมลพิษทางอากาศที่ได้รับการจัดสรร พร้อมทั้งต้องตรวจสอบอัตราการระบายมลพิษทางอากาศของแต่ละโรงงานที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษเมื่อดำเนินการผลิตเพื่อเปรียบเทียบกับอัตราการปล่อยมลพิษทางอากาศที่ยินยอมให้โรงงานปล่อยออกนอกโครงการได้ 	<p>โดยตรง โดยจะต้องตรวจวัด ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละอย่างน้อย 7 วันต่อเนื่อง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - TSP - SO₂ - NO₂ <p>หรือดัชนีอื่นตามประเภทโรงงาน</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>ผลกระทบ</p> <p>3. เสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงดำเนินการ อาจมีเสียงรบกวนจากกิจกรรมของโรงงานและการจราจร ดังนั้น โรงงานที่มีแหล่งกำเนิดเสียงดังมาก ควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวน เช่น ไม่ติดตั้งเครื่องจักรกลที่มีเสียงดังติดด้านที่อยู่ใกล้ชุมชน และความคุ้มครองเสียงไม่ให้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิด 	<ul style="list-style-type: none"> - โรงงานที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่โครงการต้องเสนอรายละเอียดของสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต รวมถึงประสิทธิภาพของระบบควบคุม ซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องเหมาะสมกับชนิดของมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นจากโรงงานนั้นๆ - เสนอมาตรการควบคุมดูแลให้โรงงานที่มีการใช้เชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงวิธีการกักเก็บด้วย 	
	<p>3. เสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงดำเนินการ อาจมีเสียงรบกวนจากกิจกรรมของโรงงานและการจราจร ดังนั้น โรงงานที่มีแหล่งกำเนิดเสียงดังมาก ควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวน เช่น ไม่ติดตั้งเครื่องจักรกลที่มีเสียงดังติดด้านที่อยู่ใกล้ชุมชน และความคุ้มครองเสียงไม่ให้เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิด 	<p>3. เสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีมาตรการลดระดับเสียงที่แหล่งกำเนิดที่มีเสียงดัง เช่น ลดการเกิดการกระแทกหรือการสั่นสะเทือน การใช้ฝาครอบปิดที่อุปกรณ์หรือใช้ตัวกวางดูดซับเสียง - โครงการไม่ควรจัดให้โรงงานที่มีเสียงดัง ตั้งอยู่ใกล้กับชุมชน - ในกรณีโรงงานที่ตั้งภายใน 	<p>3. เสี่ยง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดระดับเสียง โดยวัดค่า - Leq (24 hr) - Ldn <p>บริเวณพื้นที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบโดยตรง ปีละ 2 ครั้ง</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	ผลกระทบทั้งพนักงานภายในโรงงานแต่ละแห่งและประชาชนในบริเวณชุมชนโดยรอบพื้นที่โครงการ	<p>4. คุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการ จะถูกส่งมาบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางและเก็บกักน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วในบ่อพักน้ำ และจะต้องให้ความสำคัญในการจัดการด้านน้ำเสียเป็นอย่างมาก โดยควบคุมตั้งแต่แหล่งกำเนิด ระบบบำบัด จนถึงน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะภายนอกโครงการ - ในช่วงดำเนินการจะมีน้ำเสียเกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เข้ามาตั้งในนิคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้ชนิดและลักษณะของน้ำเสียจะขึ้นอยู่กับประเภทและลักษณะของโรงงานนั้นๆ ประเภทและกิจกรรมของโรงงานนั้นๆ 	<p>โครงการก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนชุมชนภายนอก โครงการจะต้องควบคุมดูแลให้โรงงานดังกล่าวดำเนินการแก้ไขโดยทันที</p> <p>4. คุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการต้องกำหนดให้โรงงานที่เข้ามาต้องแจ้งปริมาณและคุณสมบัติน้ำเสียต่อโครงการและหากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะมีผลต่อปริมาณและลักษณะของน้ำเสีย ต้องแจ้งให้ทางโครงการทราบเพื่อป้องกันผลเสียต่อประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสียรวม - โครงการต้องตรวจสอบและควบคุมคุณภาพน้ำเสียจากโรงงานต่างๆ ที่จะส่งเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง - โครงการต้องกำหนดให้โรงงานแยกระบบน้ำเสียออกจากระบบระบายน้ำฝนโดยเด็ดขาด และต้องป้องกันไม่ให้น้ำเสียไหลลงสู่ระบบระบายน้ำฝน
			<p>4. คุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจวัดคุณภาพน้ำก่อนเข้าระบบบำบัดน้ำเสียก่อนเข้าระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง เดือนละ 1 ครั้ง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - BOD - COD - pH - SS - TDS - Oil and Grease <p>และโลหะหนักที่เกี่ยวข้องกับประเภทอุตสาหกรรม</p> <p>2. ตรวจวัดคุณภาพน้ำหลัง</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>อย่างไรก็ตามน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมจะระบายลงสู่ระบบรวบรวมน้ำเสียของโครงการ เพื่อส่งไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางก่อนปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมสาธารณะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการต้องเสนอมาตรการกำกับควบคุมดูแลให้คุณภาพน้ำทิ้งของระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตลอดเวลา - โครงการต้องควบคุมดูแลการต่อท่อระบายน้ำเสียของโรงงานกับท่อรวบรวมน้ำเสียของโครงการให้ลงที่ตำแหน่งที่เหมาะสมตามที่โครงการได้จัดเตรียมหรือกำหนดไว้ - โครงการต้องกำหนดให้โรงงานที่มีแนวโน้มก่อให้เกิดน้ำเสียที่มีโลหะหนักปนเปื้อนหรือมีค่าความสกปรกค่อนข้างสูงจัดสร้างบ่อตรวจคุณภาพน้ำก่อนระบายสู่ระบบระบายน้ำ (Inspection Manhole) ส่วนกลางตรงตำแหน่งที่จะบรรจบบ่อรวมน้ำเสียโครงการ - ลักษณะสมบัติของน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดเบื้องต้นต้องเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพน้ำเสียจากโรงงานที่ยอมให้ 	<p>การบำบัดน้ำเสียส่วนกลางบ่อกำน้ำทิ้งของโครงการ เดือนละ 1 ครั้ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - BOD - COD - pH - SS - TDS - Oil and Grease <p>และโลหะหนักที่เกี่ยวข้องกับประเภทอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน โดยให้ตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน 3 จุด ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งน้ำสาธารณะที่เป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งก่อนไหลผ่านจุดระบายน้ำทิ้งของโครงการ 2. แหล่งน้ำสาธารณะที่เป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งบริเวณจุดระบายน้ำทิ้งของโครงการ 3. แหล่งน้ำสาธารณะที่เป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งบริเวณหลังจุดระบาย

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>ระบายน้ำทิ้งลงท่อน้ำเสียโครงการได้ซึ่งลักษณะสมบัติของน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานน้ำทิ้งกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นอย่างน้อย โดยจะต้องมีเงื่อนไขทั้งหลังการบำบัดด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง สามารถกำหนดช่วงเวลาการก่อสร้างหรือแบ่งระยะเวลาการก่อสร้างให้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงการ แต่ต้องระบุเงื่อนไขให้ชัดเจน - โครงการต้องจัดให้มีบ่อพักน้ำทิ้งสุดท้าย (Holding Pond) ที่มีขนาดเพียงพอในการเก็บกักน้ำทิ้งของโครงการ และต้องมีเวลาเก็บกัก (Retention Time) เพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีการระบายน้ำลงแหล่งสาธารณะ - ต้องมีแผนการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วไปใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่โครงการให้มากที่สุด หรือไม่ปล่อยทิ้งลง 	<p>น้ำทิ้งของโครงการโดยตรวจวัดเดือนละ 1 ครั้ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - BOD - COD - pH - SS - TDS - DO - อุณหภูมิ - Oil and Grease

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>แหล่งน้ำสาธารณะเลย โดยต้องเสนอแผนปฏิบัติเป็นรูปธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่มีการระบายน้ำทิ้งลงสู่แม่น้ำสาธารณะ การระบายน้ำทิ้งของโครงการจะต้องไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งคุณภาพ และการใช้ประโยชน์น้ำจากแหล่งน้ำนั้นของชุมชน - โครงการต้องตรวจสอบซ่อมแซมและบำรุงรักษาท่อหรือรางระบายน้ำฝนจากทุกส่วนของพื้นที่โครงการให้สามารถระบายน้ำได้ตามที่ออกแบบไว้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง - โครงการต้องทำความสะอาดลอกตะกอนในรางหรือท่อระบายน้ำฝนในพื้นที่โครงการอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง - การต่อเชื่อมกับท่อระบายน้ำเสียส่วนกลางจะต้องยารอยต่อให้แน่นเพื่อป้องกันการรั่วซึม และให้โครงการเข้าตรวจสอบและเห็นชอบก่อนใช้งาน 	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
<p>ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านชีวภาพ</p> <p>1. นิเวศวิทยาบนบก</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริเวณพื้นที่โครงการจะมีกิจกรรมจากมนุษย์มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้น มีการขยายตัวของชุมชน ทำให้พื้นที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีแนวโน้มนุชขยายตัวเป็นชุมชนเมืองต่อไปในอนาคต ทำให้โครงสร้างของระบบนิเวศเดิมเปลี่ยนแปลงไป <p>2. นิเวศวิทยาแหล่งน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในระยะดำเนินการแหล่งน้ำที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด คือแหล่งรองรับน้ำทิ้งจากโครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ดูแลการระบายน้ำของโรงงานรายโรงไม่ให้ทิ้งน้ำเสียลงระบบระบายน้ำฝนและน้ำทางธรรมชาติ - ต้องสำรองบ่อคอนกรีตไว้รับน้ำเสียในกรณีที่ระบบบำบัดน้ำเสียขัดข้องก่อนที่จะนำไปบำบัด ซึ่งบ่อคอนกรีตสำรองนี้ต้องมีขนาดเก็บกักน้ำเสียได้อย่างน้อย 1 วัน 	-	
-	<p>2. นิเวศวิทยาแหล่งน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บำบัดน้ำทิ้งให้ได้มาตรฐานก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ 	-	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>ผลกระทบ</p> <p>คุณค่าการใช้ประโยชน์มนุษย์</p> <p>1. การใช้ประโยชน์ที่ดิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในอนาคตพื้นที่ในบริเวณนี้มีแนวโน้มที่จะเป็นชุมชนหนาแน่น ทำให้มีการกระจายรายได้และกระจายความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมเข้าสู่พื้นที่ ซึ่งเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของชุมชน <p>2. การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจจะได้รับผลกระทบหากไม่มีการวางแผนและการจัดการที่ดีพอ เช่น การที่รถบรรทุกจอดบนไหล่ทาง การจราจรติดขัด เนื่องจากการชะลอของรถบรรทุกหน้าโครงการ และการเกิดอุบัติเหตุทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ซึ่งต้องมีมาตรการในการลดผลกระทบต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยไม่ทำให้คุณภาพน้ำในแหล่งรองรับน้ำทิ้งเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำผิวดินที่ไม่ใช้น้ำทะเล 	-
	<p>2. การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจจะได้รับผลกระทบหากไม่มีการวางแผนและการจัดการที่ดีพอ เช่น การที่รถบรรทุกจอดบนไหล่ทาง การจราจรติดขัด เนื่องจากการชะลอของรถบรรทุกหน้าโครงการ และการเกิดอุบัติเหตุทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ซึ่งต้องมีมาตรการในการลดผลกระทบต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการกวดขันพนักงานขับรถใช้ความระมัดระวังและปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด - ในช่วงเวลาเช้า - เย็น ซึ่งเป็นชั่วโมงเร่งด่วน โครงการต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกและจัดระเบียบการจราจรบริเวณทางเข้า - ออกจากพื้นที่โครงการ 	-
			<p>2. การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกสถิติการจราจรและอุบัติเหตุรวมทั้งการแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ได้รับบาดเจ็บและความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มูลฝอยและกากของเสียที่เผาไหม้ได้จะถูกกำจัดโดยวิธีที่เหมาะสมและมีระบบการจัดการมูลฝอยและกากของเสียที่มีประสิทธิภาพและดำเนินการตามหลักวิชาการและตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 และข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณสุขปศุสัตว์สิ่งแวดล้อมและบริการ ในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 	<ul style="list-style-type: none"> - ควบคุมการตั้งกองขยะหรือกองวัสดุในบริเวณทางเข้า - ออกของโครงการ - กำหนดความเร็วไม่เกิน 30 กม./ชม. และจัดทำป้ายเตือนจราจรกำหนดความเร็ว <p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ในโครงการบันทึกชนิด ปริมาณ และคุณลักษณะของกากของเสียของโรงงาน และจัดส่งให้โครงการ - รับผิดชอบให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ในโครงการแยก ประเภทของขยะหรือกากของเสียของโรงงานและการกำจัด - ควบคุมให้โรงงานที่มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดของเสียที่เป็นอันตรายจะต้องจัดเตรียมเก็บรวบรวมกากของเสียอันตรายในภาชนะที่เหมาะสมก่อนส่งกำจัด - ให้โครงการเสนอมาตรการซึ่งระบุวิธีการและผู้รับผิดชอบในการกำจัดดูแลโรงงานแต่ละโรงในโครงการเกี่ยวกับ 	<p>3. การจัดการมูลฝอยและของเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มีการวิเคราะห์หาปริมาณโลหะหนักในกากตะกอนที่เกิดจากระบบบำบัดน้ำเสียและจากระบบผลิตน้ำประปาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือนำไปฝังกลบและหากผลการวิเคราะห์มีค่าเกินมาตรฐานที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดจะต้องดำเนินการตามแบบ สก.3 ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 โดยจะต้องตรวจสอบชนิดของโลหะหนักตามที่มาตรฐานกำหนด จากระบบบำบัดน้ำเสียและระบบผลิตน้ำประปาของโครงการ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>การจัดการกากของเสีย (การแยกชนิด ประเภทกากของเสีย การเก็บรวบรวม การขนส่ง การขนถ่าย การกำจัดสุดท้าย) และต้องเป็นวิธีการจัดการที่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้เสนอแผนการจัดการลดปริมาณขยะและแผนการ คัดแยกขยะเพื่อสะดวกต่อการรวบรวมและกำจัดต่อไป - ยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายและขนส่งกากของเสียอันตรายต้องมิดชิด ไม่มีการรั่วไหล ตกหล่น หรือฟุ้งกระจาย - ชนิดของภาชนะที่ใช้บรรจุจะต้องเหมาะสมกับประเภทของกากของเสียอันตราย - ภาชนะที่ใช้บรรจุหรือสัมพัทธ์อันตรายเมื่อใช้งานแล้วต้องนำไปจัดการตามที่ถูกหมยกำหนด - กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ให้เก็บรวบรวมไว้ใน 	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้โครงการรวบรวมข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยทั่วไปที่เกิดจากโครงการ โดยบันทึกชนิดและปริมาณขยะมูลฝอยทั่วไปของโครงการ ปีละ 1 ครั้ง - กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ในโครงการบันทึกชนิด ปริมาณ และคุณลักษณะของกากของเสียของโรงงาน รวมถึงการส่งกากของเสียไปให้หน่วยงานที่กักจัด หรือ ผู้ได้รับอนุญาตรวบรวมข้อมูลให้โครงการ ปีละ 1 ครั้ง - ให้โครงการรวบรวมข้อมูลการจัดกากของเสียอันตรายในรูปแบบเอกสารกำกับ (Manifest Form) จากโรงงานต่างๆ ที่ตั้งภายในพื้นที่โครงการ ปีละ 1 ครั้ง

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>คุณค่านุภาพชีวิต</p> <p>1. สภาพเศรษฐกิจสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบด้านบวก โครงการอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการจ้างงานโดยส่วนหนึ่งเป็นแรงงานในท้องถิ่น และเมื่อโครงการเสร็จสิ้นและเริ่มดำเนินการทำให้การพัฒนาด้านสาธารณสุขประเภทและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ประปา ไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง เข้ามาในบริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการ สร้างความเจริญให้กับชุมชน ส่งผล ให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นและมีการขยายตัวของชุมชนเกิดการประกอบกิจการค้าและบริการมากขึ้น - ผลกระทบด้านลบ การมีแรงงานจำนวนมากอพยพเข้ามาโดยขาดการจัดการด้านสุขภาพ อาคารถักัก่อให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด และการที่มี 	<p>สถานที่เก็บกากตะกอนในพื้นที่โครงการก่อนส่งไปกำจัดต่อไป</p> <p>คุณค่านุภาพชีวิต</p> <p>1. สภาพเศรษฐกิจสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีแผนการประชาสัมพันธ์และแผนชุมชนสัมพันธ์โครงการกับชุมชนโดยรอบอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อนเริ่มมีโครงการ - ประสานงานกับผู้นำชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงการดำเนินโครงการ และการปฏิบัติการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงงานต่าง ๆ ในโครงการรับคนงานท้องถิ่นเข้าทำงานเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้ที่แน่นอน - มีโครงการช่วยเหลือสังคมโดยเฉพาะชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้โดยรอบโครงการ - จัดให้มีแผนการดำเนินการตรวจสอบ กรณีที่มีการร้องเรียนในเรื่อง 	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>โรงงานจำนวนมากอยู่รวมกัน ถ้าการจัดกาณ์มลพิษต่าง ๆ ไม่เหมาะสม อาจเกิดปัญหามลพิษตามมา เช่น ปัญหาคายเสียผลอย อากาศเป็นพิษ น้ำเสียจากชุมชนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นต้น</p>	<p>สิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการทำหน้าที่ในการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของชุมชนเพื่อทำการรับเรื่องราวเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญตรวจสอบข้อเท็จจริง หาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นให้ชุมชนรับทราบ ขั้นตอนในการดำเนินการกรณีที่ประชาชนหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียงต้องการร้องเรียนหรือให้ข้อมูลเมื่อได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการโดยแบ่งการจัดการเป็นกรณีเร่งด่วนและกรณีในระยะยาว</p>	<p>สิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการทำหน้าที่ในการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของชุมชนเพื่อทำการรับเรื่องราวเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญตรวจสอบข้อเท็จจริง หาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นให้ชุมชนรับทราบ ขั้นตอนในการดำเนินการกรณีที่ประชาชนหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียงต้องการร้องเรียนหรือให้ข้อมูลเมื่อได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการโดยแบ่งการจัดการเป็นกรณีเร่งด่วนและกรณีในระยะยาว</p>
	<p>2. สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอพยพของแรงงานจากท้องถิ่นอื่นเมื่อโครงการเริ่มดำเนินการ อาจก่อให้เกิดปัญหาความแออัดที่พักอาศัยไม่ถูกสุขลักษณะ การบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการไม่เพียงพอต่อความต้องการการควบคุมทางด้านสิ่งแวดล้อมของ 	<p>2. สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีระบบสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น น้ำสะอาดสำหรับการอุปโภคบริโภค ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ และระบบกำจัดขยะ - จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาล พยาบาลประจำ รวมทั้งเตรียม 	<p>-</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>โรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นได้</p> <p>3. อาชีวอนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหามลพิษทางอากาศติดต่อกับสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง 	<p>3. อาชีวอนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดหาอุปกรณ์ป้องกันเสียง ให้แก่พนักงานทำงานในบริเวณที่มีเสียงดังพร้อมบังคับให้มีการใช้อุปกรณ์โดยเคร่งครัด - จำกัดเวลาการทำงานของพนักงานในที่มีเสียงดัง ไม่ให้เกินตามที่กฎหมายกำหนด - จัดให้มีคู่มือคำแนะนำการภาวะฉุกเฉินในโครงการ - จัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยและแผนฉุกเฉิน กรณีเกิดอุบัติเหตุหรือเพลิงไหม้ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในการประสานงานด้านความช่วยเหลือระหว่างโรงงานใน 	<p>3. อาชีวอนามัย และความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดบันทึกและรวบรวมสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน จากโรงงาน ที่ตั้งภายในโครงการ ปีละ 1 ครั้ง - การตรวจสุขภาพประจำปี จากโรงงานที่ตั้งภายในโครงการ ปีละ 1 ครั้ง - ตรวจวัดปริมาณสารเคมีและสภาพแวดล้อมในการทำงานจากโรงงานที่ตั้งภายในโครงการ ปีละ 2 ครั้ง ตามที่กฎหมายกำหนด - ติดตามและประเมินประสิทธิภาพของมาตรการด้านความปลอดภัย รวมทั้งปฏิบัติตามมาตรฐานหรือแผนงานด้านความปลอดภัย ปีละ 1 ครั้ง - ติดตามและประเมินประสิทธิภาพของ

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>โครงการ และหน่วยงานภายนอกที่อยู่ในพื้นที่ศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้ทุกโรงงานต้องมีข้อกำหนด กฎ ระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน - กำหนดให้โรงงานต่าง ๆ ในโครงการจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยรวมทั้งฝึกซ้อมและอบรมด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานของโรงงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง - จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแก่พนักงานตามลักษณะของงานที่ทำ ได้แก่ หน้ากากกันฝุ่น ที่ครอบหู เป็นต้น และมีการตรวจสอบและดูแลอย่างสม่ำเสมอในเรื่องของอุปกรณ์และการใช้งานของพนักงาน - จัดให้มีการอบรมพนักงาน เพื่อให้เกิดความรู้ทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน 	<p>มาตรการเกี่ยวกับแผนฉุกเฉินและจัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิง ปีละ 1 ครั้ง</p>

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานที่ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีไอระเหยของสารเคมี ผ่น เกิดขึ้นต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายบุคคล - การรักษาความปลอดภัยและเหตุอันตรายภายในบริเวณพื้นที่ของผู้ประกอบการเองตลอด 24 ชั่วโมง - ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ <p>อุปกรณ์ดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือว่าด้วยการป้องกันและระงับอัคคีภัย และซ้อมบังคับ หรือประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุอันตราย อุปกรณ์ป้องกันอันตรายต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่จัดเก็บที่ปลอดภัยตามกฎหมายกำหนด หากเป็นโรงงานอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานที่ต้องเก็บหรือใช้วัสดุไวไฟหรือวัตถุมีพิษ ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากโครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีการสำรองน้ำเพื่อการดับเพลิง และ 	

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	<p>4. สุขثرียภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจเกิดผลกระทบด้านทัศนียภาพ 	<p>ระบบเครื่องสูบลำน้ำเพื่อการดับเพลิงให้เหมาะสมกับขนาดและประเภทของกิจการ โดยให้เข้าไปตามที่กฎหมายกำหนด</p>	
	<p>4. สุขثرียภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการปลูกต้นไม้ การจัดพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชนให้เป็นไปตามข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 กล่าวคือ นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ไม่เกิน 500 ไร่ ให้มีพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และพื้นที่แนวกันชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมด โดยมีแนวกันชนรอบพื้นที่อุตสาหกรรมไม่น้อยกว่า 3 เมตร 	<p>4. สุขثرียภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการปลูกต้นไม้ การจัดพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชนให้เป็นไปตามข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 กล่าวคือ นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ไม่เกิน 500 ไร่ ให้มีพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และพื้นที่แนวกันชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมด โดยมีแนวกันชนรอบพื้นที่อุตสาหกรรมไม่น้อยกว่า 3 เมตร 	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		มาตรการทั่วไป 1. โครงการต้องระบุประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่โครงการคาดว่าจะรับหรือไม่รับให้เข้ามาดำเนินการในโครงการและต้องอธิบายสรุปกระบวนการผลิตในแต่ละประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมาย 2. หากจะมีการเปลี่ยนแปลงประเภทหรือรายละเอียดประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายให้ส่งข้อมูลรายละเอียดประเภทลักษณะกระบวนการผลิต ให้นำหน่วยงานอนุญาต พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลง 3. โรงงานที่เข้ามาดำเนินการในโครงการจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของโครงการ สำหรับการประกอบกิจการในโครงการ ซึ่งจะเป็นเอกสารแนบท้ายใบอนุญาต	-

กิจกรรม	ผลกระทบ	มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม
		<p>4. พื้นที่โครงการที่จัดสรรไว้สำหรับการสร้างระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการส่วนกลางของโครงการทั้งหมด ห้ามนำมาใช้ประโยชน์เป็นอย่างอื่น</p> <p>5. โรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาตั้งในโครงการจะต้องกรอกแบบฟอร์มรายละเอียดเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ นำ กากของเสียที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้โครงการใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานต่อไป</p>	

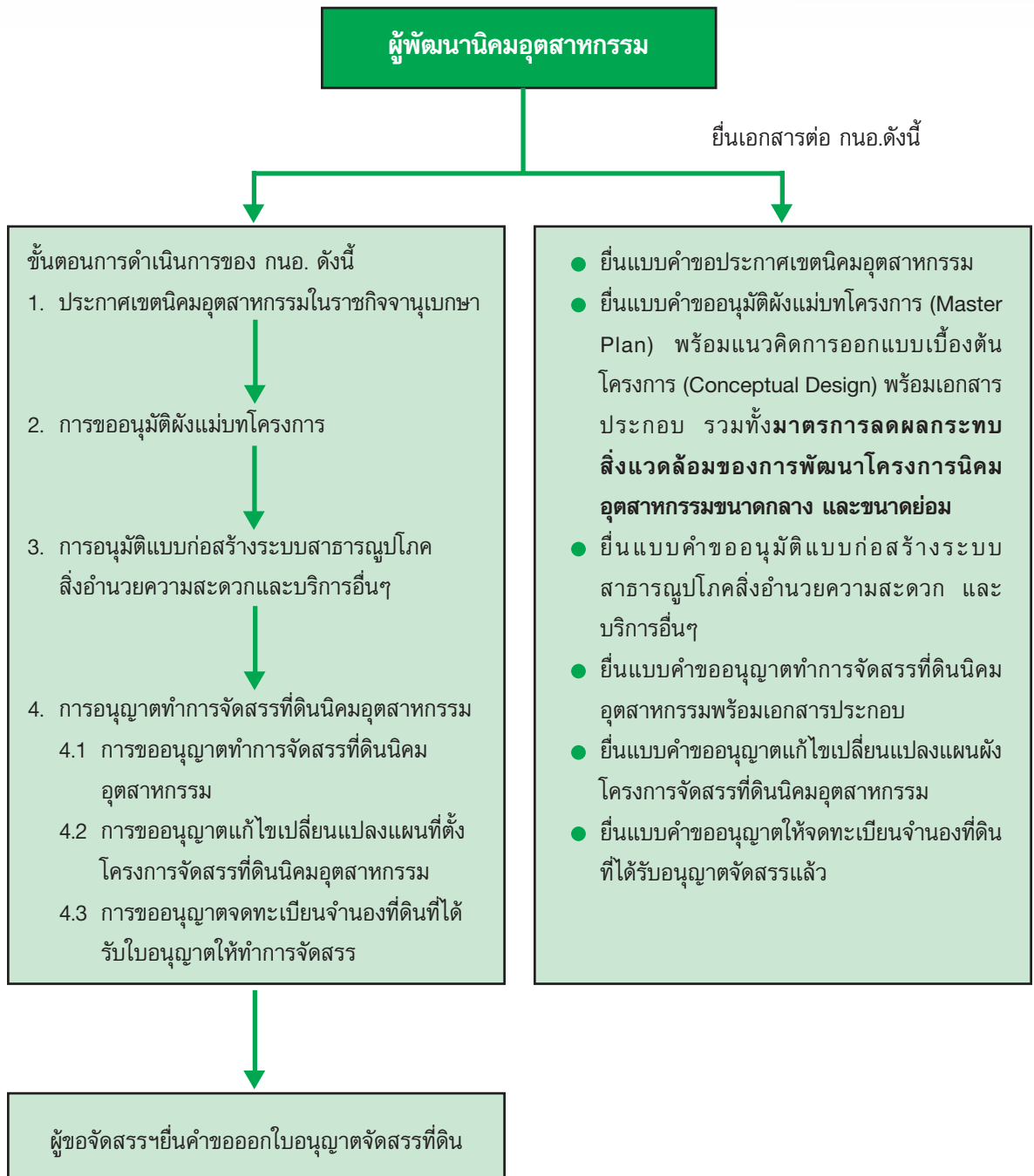
บทที่ 5

แนวทางการนำคู่มือมาตรการไปใช้ประโยชน์

จากการทบทวนโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกิจกรรมในโครงการจะเป็นอุตสาหกรรมเบาที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ มีมลพิษน้อยถึงมลพิษปานกลาง เช่น การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ บรรจุก๊าซ กระดาษ เย็บหนัง นาฬิกาสำเร็จรูป ของเล่น เครื่องประดับ ของชำร่วย และพวงกุญแจ รวมทั้งอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมอัญมณี อุตสาหกรรมดอกไม้ประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ ซึ่งมีผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ปัญหาขยะมูลฝอย ซึ่งมีผลกระทบค่อนข้างน้อย ดังนั้น การดำเนินโครงการที่มีลักษณะเช่นนี้อาจไม่จำเป็นต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยอาจอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 46 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดให้โครงการหรือกิจการประเภท หรือขนาดใดหรือที่จะจัดตั้งขึ้นในพื้นที่ใดที่มีการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว และเป็นมาตรฐานที่สามารถใช้กับโครงการหรือกิจการประเภทหรือขนาดเดียวกัน หรือในพื้นที่ลักษณะเดียวกันได้ อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม จะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 4

อย่างไรก็ตาม เจ้าของโครงการจะต้องวางนโยบายและแผนการดำเนินโครงการให้เป็นไปอย่างน้อยตาม ประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางเรื่องกำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ประกาศ ณ วันที่ 20 กันยายน 2548 ดังภาคผนวก 3 และวางแผนและจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการ ให้เป็นไปอย่างน้อยตามข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรการระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม 2548 ดังภาคผนวก 4 โดยได้เสนอขั้นตอนการดำเนินงานในการขออนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ขออนุมัติจัดสรรที่ดินตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543 ชุมชนอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ดังแผนภาพที่ 1, 2, 3 และ 4

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการขออนุญาตการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่มา : แผนผังนี้จัดทำขึ้นโดยใช้ข้อมูลจากคู่มือการขออนุญาต/อนุมัติ สำหรับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม, 2548

หมายเหตุ : ก.อ. หมายถึง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 2 การขออนุมัติจัดสรรที่ดิน ตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543

ที่มา : ปรับจากประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนดนโยบายจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ลงวันที่ 20 กันยายน 2548

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรม

ผู้เสนอโครงการตรวจสอบทำเลที่ตั้ง ขนาดพื้นที่โครงการ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบตึกแถว
2. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเรือนแถว
3. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเอกเทศ

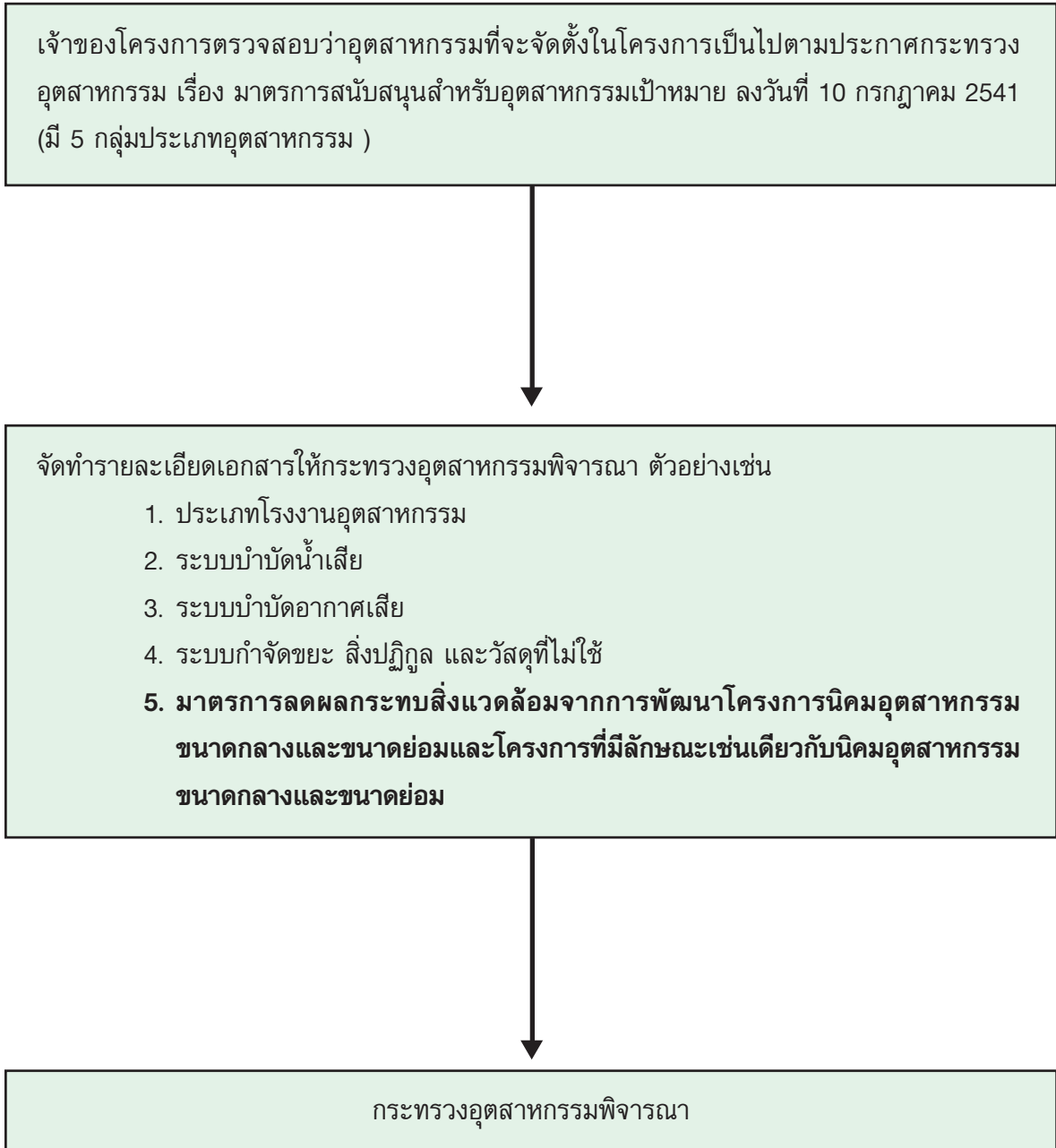

จัดทำรายละเอียดเอกสารให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่โครงการนั้นตั้งอยู่ ตัวอย่างเช่น

1. ทำเลที่ตั้งโครงการ
2. ขนาดพื้นที่โครงการและข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้พื้นที่
3. ประเภทโรงงานที่ตั้งในโครงการ
4. ระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
5. **มาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม**

ที่มา : ปรับจากประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง นโยบายชุมชนอุตสาหกรรม ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2539

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม (เฉพาะกรณีโครงการที่มีพื้นที่ไม่เกิน 99 ไร่)

ที่มา : ปรับจากประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการสนับสนุนสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2541

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, **ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2545

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, **คู่มือการขออนุญาต/อนุมัติ สำหรับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม**, การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2548

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี, **เอกสารการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงงานอุตสาหกรรม”**, 2535

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, **แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรม**, 2540

สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม, **ระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย**, หจก. พิมพ์พรรณการพิมพ์, 2548

บริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด, **รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเขตอุตสาหกรรมโรจนะ ระยอง**, 2544

บริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด, **รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค**, 2534

บริษัท ไอ จี เอส จำกัด, **รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการนิคมอุตสาหกรรมอัญธานี**, 2533

www.ieat.go.th

www.sme.go.th/websme/km01.asp

www.smethai.net

www.diw.go.th

www.oie.go.th

www.diwstety.org

ภาคผนวก 1

ขั้นตอนการอนุญาตโครงการนิคมอุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาคผนวก 1

ขั้นตอนการอนุญาตโครงการนิคมอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้พิจารณาโครงการต้องดำเนินการตามขั้นตอนการขออนุญาต/อนุมัติ ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ดังนี้

1. การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน

1.1 ภาคเอกชนหรือส่วนราชการที่สนใจและมีความประสงค์จะเสนอพื้นที่จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงานยื่นคำขอจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมพร้อมเอกสารประกอบได้ที่กองยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ ฝ่ายยุทธศาสตร์ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

1.2 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาความเหมาะสมเบื้องต้นแล้วแจ้งผลการพิจารณาให้เอกชนหรือส่วนราชการทราบ กรณีพื้นที่ที่มีความเหมาะสม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จะประสานภาคเอกชนหรือส่วนราชการเพื่อกำหนดวันสำรวจพื้นที่โครงการ

1.3 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำรวจพื้นที่โครงการตามวิธีการคัดเลือกพื้นที่เพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม หากพื้นที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการเลือกพื้นที่โครงการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สรุปผลเสนอคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พร้อมแจ้งผลให้ทราบ

1.4 ในกรณีที่คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยพิจารณาให้ความเห็นชอบ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แจ้งผลการพิจารณา พร้อมประสานเอกชนหรือส่วนราชการในการจัดทำร่างสัญญาร่วมดำเนินงาน พร้อมทั้งกำหนดวันลงนามในสัญญาร่วมดำเนินงาน

1.5 การร่วมดำเนินงานตามประกาศคณะกรรมการ กนอ. ที่ 1/2539 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2539 มี 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

รูปแบบที่ 1 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมโอนบรรดาอสังหาริมทรัพย์ ส่วนควบและอุปกรณ์ ตลอดจนระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ กนอ. และ กนอ. เป็นผู้ให้บริการและจัดเก็บค่าบริการระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ

รูปแบบที่ 2 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมไม่โอนบรรดาอสังหาริมทรัพย์ ส่วนควบ และอุปกรณ์ ตลอดจนระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ กนอ. โดยผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมเป็นผู้ให้บริการและจัดเก็บค่าบริการระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ

2. การประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม

2.1 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขอประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรมพร้อมเอกสารประกอบได้ที่สำนักกฎหมายหรือฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.2 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาเอกสารประกอบการประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม พร้อมจัดทำประกาศและแผนที่เพื่อเสนอประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.3 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ส่งประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรมไปลงในราชกิจจานุเบกษา

3. การขอความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ

3.1 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขอความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการได้ที่กองสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

3.2 กองสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย พิจารณาเอกสารในเบื้องต้นพร้อมให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมและบริษัทที่ปรึกษา

3.3 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นำส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.4 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ

4. การขออนุมัติผังแม่บทโครงการ

4.1 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุมัติผังแม่บทโครงการ (Master Plan) พร้อมแนวคิดการออกแบบเบื้องต้นโครงการ (Conceptual Design) และเอกสารประกอบได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

4.2 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประสานผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม และบริษัทที่ปรึกษามาชี้แจงรายละเอียดประกอบการพิจารณา

4.3 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาอนุมัติผังแม่บทโครงการ

5. การอนุมัติแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ

5.1 ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุมัติแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ พร้อมเอกสารประกอบได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

5.2 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ และแจ้งผลการพิจารณา

6. การอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม

6.1 การขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม

1. ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม พร้อมเอกสารประกอบได้ที่ กองธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาเอกสารพร้อมประสานกับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม มาชี้แจงข้อเท็จจริงและเดินทางไปดูพื้นที่ที่ขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม

3. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดทำเรื่องเสนอคณะกรรมการ กนอ. หรือผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการ (ปฏิบัติการ 2) เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรมและทำหนังสือแจ้งผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมและจังหวัดทราบผลการพิจารณา

4. ภายหลังจากผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมทราบผลการพิจารณาแล้วดำเนินการ

- ยื่นรังวัดแบ่งแยกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดที่ดินตั้งอยู่
 - ยื่นคำขออนุญาตตรวจระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน
 - คณะทำงานตรวจสอบระบบสาธารณูปโภคในโครงการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงานกับเอกชนตรวจระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ
- กรณีที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมจัดหาธนาคาร หรือ สถาบันการเงินในการจัดทำหนังสือค้ำประกันระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ที่ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ
 - กรณีที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

5. ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุญาตใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน นิคมอุตสาหกรรม พร้อมเอกสารประกอบได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการ สำนักงาน นิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

6. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาและนำเสนอผู้ว่าการการ นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือรองผู้ว่าการ (ปฏิบัติการ 2) ลงนามในใบอนุญาตให้ทำการจัดสรร ที่ดินและแผนผังโครงการจัดสรรที่ดิน และจัดส่งใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินให้ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาใบอนุญาตฯ ให้จังหวัด

6.2 การขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม

1. ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการ จัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม พร้อมเอกสารประกอบ ได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการ สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาเอกสาร พร้อมประสานกับ ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม มาชี้แจงข้อเท็จจริง และเดินทางไปดูพื้นที่ที่ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลง แผนผังโครงการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม

3. การนิคมอุตสาหกรรมฯ จัดทำเรื่องเสนอผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย หรือรองผู้ว่าการ (ปฏิบัติการ 2) เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม พร้อมทั้งจัดทำหนังสือแจ้งผู้พัฒนา นิคมอุตสาหกรรมและจังหวัดทราบผลการพิจารณา

4. ภายหลังจากผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมทราบผลการพิจารณาแล้วดำเนินการ

- ยื่นรังวัดแบ่งแยกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดที่ที่ดินตั้งอยู่
 - ยื่นคำขออนุญาตตรวจระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการอื่นๆ ได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการ สำนักงาน นิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินการ
 - คณะทำงานตรวจสอบระบบสาธารณูปโภคในโครงการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม ร่วมดำเนินงานกับเอกชนตรวจระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการอื่นๆ
- กรณีที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมจัดหาธนาคาร หรือสถาบันการเงินในการจัดทำหนังสือค้ำประกัน ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ที่ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ
 - กรณีที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ ก่อสร้างเสร็จ เรียบร้อยแล้วดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

5. ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุญาตหนังสืออนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการจัดสรรที่ดินและใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินนิคมอุตสาหกรรม (ในกรณีขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินเพิ่มเติม) พร้อมเอกสารประกอบได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

6. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาและนำเสนอผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือรองผู้ว่าการ (ปฏิบัติการ 2) ลงนามในหนังสืออนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง แผนผังโครงการจัดสรรที่ดิน โดยจัดส่งให้ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมพร้อมทั้งจัดส่งสำเนาให้จังหวัด

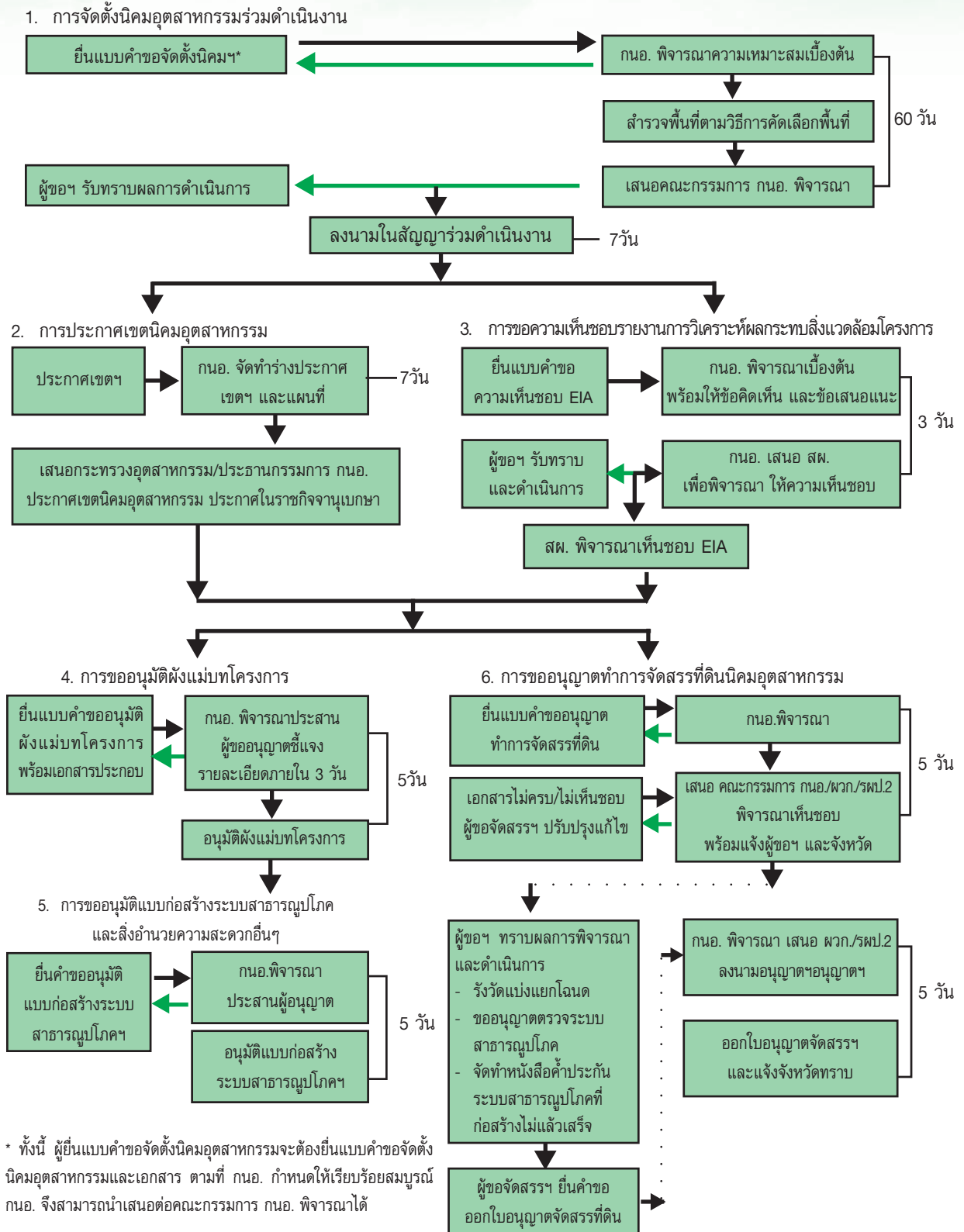
6.3 การขออนุญาตจดทะเบียนจำนองที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรร

1. ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมยื่นแบบคำขออนุญาตให้จดทะเบียนจำนองที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรแล้ว พร้อมเอกสารประกอบได้ที่กองบริการธุรกิจผู้พัฒนา ฝ่ายอำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาเอกสารพร้อมประสานกับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมมาชี้แจงข้อเท็จจริงและเดินทางไปดูพื้นที่ที่ขออนุญาตจดทะเบียนจำนองฯ

3. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดทำเรื่องเสนอคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการฯ (ปฏิบัติการ 2) เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมจดทะเบียนจำนองฯ พร้อมทั้งจัดทำหนังสือแจ้งผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม และจังหวัดทราบ

ผังแสดงขั้นตอนการขออนุญาต/อนุมัติสำหรับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม

* ทั้งนี้ ผู้ยื่นแบบคำขอจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจะต้องยื่นแบบคำขอจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและเอกสาร ตามที่ ก.นอ. กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว
 ก.นอ. จึงสามารถนำเสนอต่อคณะกรรมการ ก.นอ. พิจารณาได้

ที่มา : คู่มือการขออนุญาต/อนุมัติ สำหรับผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม

ภาคผนวก 2

ขั้นตอนการอนุญาตโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ
นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาคผนวก 2

ขั้นตอนการอนุญาตโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

โครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอาจเป็นการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 มาตรา 30 หรือ กรมโรงงานอุตสาหกรรมให้การสนับสนุน หรืออาจเป็นการดำเนินการโดยเอกชนก็ได้ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการขออนุญาต ดังนี้

1. เขตประกอบการอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกประกาศเรื่องมาตรการสนับสนุนสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2541 โดยกำหนดว่าจะสนับสนุนส่งเสริมให้พื้นที่ที่จะจัดตั้งโครงการอุตสาหกรรม กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม หรือทั้ง 5 กลุ่ม เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ดังนี้

ลำดับที่	บัญชีกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม
1	<p>การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนที่ใช้ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สนับสนุนการดำเนินการของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเขตประกอบการนั้นๆ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none">1.1 การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม เช่น เครื่องตรวจสอบวิเคราะห์แก๊ส เครื่องควบคุมอุณหภูมิเตาอบ เครื่องควบคุมการทำงานของเครื่องกลึงด้วยคอมพิวเตอร์ เครื่องวัดมิติอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องวัดค่าทางไฟฟ้า1.2 การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในสำนักงาน เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโทรศัพท์ เครื่องโทรสาร เครื่องถ่ายเอกสาร1.3 การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในบ้าน เช่น กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายวิดีโอ เต้าปอไมโครเวฟ เครื่องรับวิทยุ/โทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอ เครื่องเสียง เครื่องดนตรีหรืออิเล็กทรอนิกส์ของเด็กเล่นหรือเครื่องเล่นเกมส์ที่มีส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์1.4 การผลิตอุปกรณ์สำหรับระบบโทรคมนาคม เช่น ไฟเบอร์ออปติกส์ สวิตชิง เครื่องรับสัญญาณดาวเทียม โทรศัพท์มือถือ วิทยุติดตามตัว1.5 การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ในทางการแพทย์

ลำดับที่	บัญชีกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม
	<p>1.6 การผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่เป็นชิ้นส่วนพื้นฐาน เช่น ทรานซิสเตอร์ ไดโอด เวเฟอร์ ทรานสดีวเซอร์ คาร์ปาซีเตอร์ แผงวงจรรวม Transformer Hard Disk Drive Floppy Disk Drive Compact Disc Laser Disc</p> <p>1.7 อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ/หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเขตประกอบการนั้นๆ เช่น การบรรจุ การผลิตบรรจุภัณฑ์</p>
2	<p>การผลิต/ประกอบยานยนต์ การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ตลอดจนอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สนับสนุนการดำเนินการของอุตสาหกรรมยานยนต์ในเขตการประกอบการนั้นๆ ได้แก่</p> <p>2.1 การประกอบยานยนต์ เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์</p> <p>2.2 การผลิตตัวถังและโครงตัวถัง (Body & Chassis)</p> <p>2.3 การผลิตส่วนประกอบภายในและเครื่องตกแต่ง (Interior and trimline)</p> <p>2.4 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่าง (Electrical & Lighting)</p> <p>2.5 การผลิตเครื่องยนต์และระบบส่งกำลัง (Engine & Transmisssion, Drive Train)</p> <p>2.6 การผลิตอุปกรณ์ระบบยานยนต์ เช่น ระบบขับเคลื่อนและล้อ (Wheel & Shaft) ระบบพวงมาลัย (Steering System) ระบบห้ามล้อ (Brake System) ระบบกันสะเทือน (Suspension System)</p> <p>2.7 การผลิตชิ้นส่วน และอุปกรณ์ยานยนต์อื่นๆ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ/หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการอุตสาหกรรมยานยนต์ในเขตประกอบการนั้นๆ เช่น การบรรจุ การผลิตบรรจุภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ/หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการอุตสาหกรรมยานยนต์ในเขตประกอบการนั้นๆ เช่น การบรรจุ การผลิตบรรจุภัณฑ์</p>
3	<p>การผลิตอัญมณี เครื่องประดับ หรือสิ่งประดิษฐ์มีค่า ตลอดจนอุตสาหกรรมต่อเนื่องและ/หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการอุตสาหกรรมการผลิตอัญมณีเครื่องประดับหรือสิ่งประดิษฐ์มีค่า ในเขตประกอบการนั้นๆ เช่น การบรรจุ การผลิตบรรจุภัณฑ์</p>
4	<p>อุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะด้านและมีคุณภาพสูง เช่น นาฬิกา ปากกา เลนส์ หรือแว่นตาหรือส่วนประกอบ การผลิตเครื่องกีฬา เครื่องออกกำลังกาย เครื่องมือที่ใช้ในงานช่าง และ/หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะด้านและที่มีคุณภาพสูง เช่น การบรรจุ การผลิตบรรจุภัณฑ์</p>

ลำดับที่	บัญชีกลุ่มประเภทอุตสาหกรรม
5	<p>อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรที่เป็นอาหารและไม่เป็นอาหาร ตลอดจนอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สนับสนุนการดำเนินการของอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร ในเขตประกอบการนั้นๆ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 5.1 การผลิตอาหารจากพืชและสัตว์ 5.2 การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากน้ำมัน 5.3 การผลิตน้ำมันหรือไขมันจากพืชหรือสัตว์ 5.4 การผลิตเนยเทียม 5.5 การผลิตโกโก้หรือช็อกโกแลต 5.6 การผลิตผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง 5.7 การผลิตแผ่นอัดจากเศษไม้หรือพืช 5.8 การผลิตผลิตภัณฑ์จากยางพารา การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งปูพื้นที่ทำจากไม้ยางพารา การบรรจุและเก็บรักษาพืชสด ผักสด หรือดอกไม้สด ที่ทันสมัย การแปรรูปเศษวัสดุทางการเกษตร

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้กำหนดขนาดพื้นที่โครงการ ระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพืช และหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าของโครงการดังนี้

1. ขนาดของพื้นที่โครงการ

- 1.1 ต้องมีพื้นที่ดินติดต่อกันเป็นผืนเดียว มีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 200 ไร่
- 1.2. ถนนสายประธานหรือสายหลักในเขตประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต้องมีเขตทางไม่ต่ำกว่า 21.0 เมตร เป็นผิวจราจรไม่ต่ำกว่า 15.0 เมตร หากเป็นถนนที่จัดให้รถวิ่งทางเดียว ต้องมีเขตทางไม่ต่ำกว่า 13.5 เมตร เป็นผิวจราจรไม่ต่ำกว่า 7.5 เมตร
- 1.3. ถนนซอยต้องมีเขตทางไม่ต่ำกว่า 15.0 เมตร ผิวจราจรไม่ต่ำกว่า 9.0 เมตร

2. ประเภทโรงงานที่ตั้งในโครงการ

โรงงานที่จะตั้งอยู่ในโครงการได้จะต้องเป็นโรงงานที่ดำเนินกิจการเพื่อการส่งออกเป็นหลัก ตามประเภทหรือชนิดที่กำหนดไว้ตามบัญชีประเภทอุตสาหกรรมแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1

3. ระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

3.1 ระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ

3.1.1 เขตประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียรวมซึ่งออกแบบโดยบริษัทวิศวกรที่ปรึกษา เพื่อรับน้ำจากแหล่งกำเนิดต่างๆ แต่ละอาคารหรือโรงงานมาบำบัดรวมกัน น้ำเสียที่ต้องบำบัดประกอบด้วย น้ำเสียจากกระบวนการผลิต จากคนงานที่พักอาศัยภายในโครงการและจากกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียทั้งหมดในโครงการ น้ำทิ้งที่เกิดจากเขตประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องมีคุณสมบัติตามที่ราชการกำหนด กรณีที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียจากโรงงานที่มีอันตรายเฉียบพลันจนทำให้ระบบทำให้ระบบรวมมีประสิทธิภาพต่ำหรือล้มเหลว ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นจะต้องติดตั้งระบบขจัดน้ำเสียเบื้องต้นให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ

3.1.2 ระบบบำบัดน้ำเสียรวมจะต้องมั่นคงแข็งแรง มีบ่อตรวจคุณภาพน้ำทิ้งที่สามารถเข้าไปตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งได้ตลอดเวลา จะต้องอยู่ในพื้นที่ที่ยานพาหนะเข้าถึงได้

3.1.3 ท่อระบายน้ำเสียจะทำการเป็นท่อรวมกับน้ำฝนได้ ทั้งนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์ควบคุมปริมาณน้ำสำหรับโครงการขนาดใหญ่ต้องเป็นระบบท่อแยก

3.1.4 จะต้องติดตั้งอุปกรณ์วัดอัตราการไหลของน้ำเข้าระบบบำบัดน้ำเสียโดยเฉพาะ

3.1.5 จะต้องติดตั้งมาตรวัดปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียโดยเฉพาะไว้ในที่ง่ายต่อการตรวจสอบ และต้องมีการจดบันทึกเลขหน่วยและปริมาณการใช้ไฟฟ้าประจำวัน

3.1.6 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพในระบบบำบัดน้ำเสียที่ต้องมีการบันทึกการใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพในการบำบัดน้ำเสียประจำวัน และมีหลักฐานในการจัดหาสารเคมีหรือสารชีวภาพ ดังกล่าวด้วย

3.2 ระบบบำบัดอากาศเสีย

ผู้เสนอโครงการต้องประเมินถึงสถานภาพของพื้นที่ในโครงการและโดยรอบโครงการที่เป็นอยู่จริง ตลอดจนผลกระทบด้านมลพิษทางอากาศที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้มีการวางกลไกและมาตรการจัดการในการควบคุมคุณภาพอากาศที่ระบายออกจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานต่อไป

3.3 ระบบกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และวัสดุที่ไม่ใช้

ผู้เสนอโครงการต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

3.4 จะต้องจัดให้มีผู้ควบคุมดูแลและผู้ปฏิบัติงานระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด

4. หน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าของโครงการ

4.1 จะต้องอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานเฉพาะ 5 กลุ่มเท่านั้นที่สามารถประกอบกิจการได้ภายในเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับที่ 1

4.2 จะต้องควบคุมดูแลระบบสาธารณูปโภค และระบบบำบัดน้ำเสียรวมของโครงการให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และเรียบร้อย

4.3 จะต้องจัดทำรายงานข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานต่างๆ ภายในโครงการ ตามแบบที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด และแจ้งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบทุก 6 เดือน

4.4 จะต้องจัดให้มีการดูแลรับผิดชอบด้านงานอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม โรงงานสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่างๆ ภายในโครงการโดยบุคคลหรือคณะบุคคลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ

4.5 ผู้เสนอโครงการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2,000 ไร่ขึ้นไปจะต้องจัดสร้างสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติเมื่อมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตั้งแต่ 20 โรงงานขึ้นไป หรือมีโรงงานดังกล่าวที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 400 ไร่

4.6 ผู้เสนอโครงการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2,000 ไร่ขึ้นไป จะต้องสร้างสถานที่กักเก็บของเสียอันตรายเมื่อมีการใช้พื้นที่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

4.7 จะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยจัดให้มีระบบปฏิบัติการฉุกเฉินพร้อมอุปกรณ์ในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และจัดให้มีการซ้อมแผนสม่ำเสมอ

โดยผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำรายละเอียดเอกสารให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณา

2. ชุมชนอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีนโยบายชุมชนอุตสาหกรรม ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2539 โดยมีนโยบายสนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมได้มาอยู่รวมกลุ่มในแหล่งเดียวกัน ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการส่งเสริมการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมของประเทศ และเป็นการสะดวกต่อการป้องกัน ควบคุม และดูแล แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรมได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมขึ้น โดยทางราชการจะอำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้แก่โรงงานที่อยู่ในเขตชุมชนอุตสาหกรรมเป็นการเร่งด่วน ตามประเภทของอาคารหรือชนิดของชุมชนนั้นๆ ได้แก่

1. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบตึกแถว
2. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเรือนแถว (factory house)
3. ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทโรงงานแบบเอกเทศ

โดยมีข้อกำหนดของขนาดพื้นที่โครงการและข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ ดังนี้

1. ผู้เสนอโครงการ

- 1.1 ผู้เสนอโครงการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหรือเป็นผู้ที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน หรือเป็นผู้เช่าระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 ปี และต้องแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วย
- 1.2 ผู้เสนอโครงการต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท

2. ทำเลที่ตั้งของโครงการ

- 2.1 ต้องไม่ขัดกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวดที่ 1 ลงวันที่ 24 กันยายน 2535
- 2.2 ต้องไม่อยู่ในเขตหวงห้ามตั้งโรงงานหรือแหล่งน้ำ หรือเขตที่มีการประกาศเป็นของทางราชการ
- 2.3 พื้นที่โครงการต้องมีความเหมาะสมต่อการป้องกันปัญหามลพิษ เป็นพื้นที่ดอนหรือเป็นพื้นที่ที่สามารถทำระบบป้องกันน้ำท่วมได้
- 2.4 ต้องมีที่ดินอย่างน้อยหนึ่งด้านติดถนนสาธารณะเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 12 เมตร และถนนสาธารณะนั้นต้องมีเขตทางไม่น้อยกว่า 12 เมตร ยาวต่อเนื่องกันเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 500 เมตร
- 2.5 พื้นที่ในชุมชนอุตสาหกรรมที่ใช้สำหรับการประกอบกิจการสุทธิไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจะต้องเป็นพื้นที่เพื่อการประกอบอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของพื้นที่ประกอบกิจการดังกล่าว และอาจกำหนดให้มีพื้นที่แนวกันชน (buffer zone) ตามความจำเป็น
- 2.6 ต้องมีการแบ่งเขตที่ตั้งโรงงานให้เป็นสัดส่วนจากเขตที่อยู่อาศัยและธุรกิจอื่นๆ
- 2.7 สำหรับชุมชนอุตสาหกรรมขนาดตั้งแต่ 100 ไร่ขึ้นไป ต้องตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร

3. ขนาดของพื้นที่โครงการและข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้พื้นที่

- 3.1 ประเภทอาคารโรงงานแบบตึกแถว
 - 3.1.1 ต้องมีจำนวนตั้งแต่ 50 คูหาขึ้นไป โดยแต่ละคูหามีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 48 ตารางเมตร และมีพื้นที่โดยรวมทั้งโครงการตั้งแต่ 3 ไร่ขึ้นไป
 - 3.1.2 ถนนภายในโครงการต้องมีผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 8.0 เมตร
 - 3.1.3 การก่อสร้างอาคารต้องเป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคารที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน
- 3.2 ประเภทอาคารโรงงานแบบเรือนแถว (factory house)
 - 3.2.1 ต้องมีจำนวนตั้งแต่ 40 คูหาขึ้นไป โดยแต่ละคูหามีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 120 ตารางเมตร

3.2.2 ถนนภายในโครงการจะต้องมีผิวจราจรไม่น้อยกว่า 8.0 เมตร

3.2.3 การก่อสร้างอาคารต้องเป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคารที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

3.3 ประเภทอาคารโรงงานแบบเอกเทศ

3.3.1 พื้นที่ของแต่ละโรงงานต้องไม่น้อยกว่า 1 ไร่ และพื้นที่โดยรวมทั้งโครงการตั้งแต่ 25 ไร่

3.3.2 ถนนสายประธานที่มีผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 12.0 เมตร และถนนภายในโครงการที่จัดให้รถวิ่งทางเดียวที่มีผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 8.0 เมตร

3.3.3 การก่อสร้างอาคารต้องเป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคารที่บังคับใช้อยู่ปัจจุบัน นอกจากนี้ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องนโยบายชุมชนอุตสาหกรรม ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2539 ยังได้กำหนดประเภทโรงงานที่ตั้งไว้ 3 ประเภท รวมทั้งกำหนดระบบป้องกันด้านสิ่งแวดล้อมเป็นพิษไว้ดังนี้

4. ประเภทของโรงงานที่ตั้งในโครงการ

4.1 ประเภทอาคารโรงงานแบบตึกแถว ต้องเป็นโรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือมีมลพิษเพียงเล็กน้อย แต่ต้องไม่มีน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการ ในกรณีที่มีการประกอบกิจการในชั้นอื่นๆ ชั้นที่ใช้ประกอบกิจการต้องได้รับการออกแบบที่เหมาะสม

4.2 ประเภทอาคารโรงงานแบบเรือนแถว ต้องเป็นโรงงานที่มีมลพิษน้อยถึงมลพิษปานกลาง และมีน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการวันละ 5.0 ลูกบาศก์เมตร โดยมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองในขนาดที่เหมาะสม หรืออาจจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของโครงการ ในกรณีที่มีการประกอบกิจการในชั้นอื่นๆ ชั้นที่ใช้ประกอบกิจการต้องได้รับการออกแบบที่เหมาะสม

4.3 ประเภทอาคารโรงงานแบบเอกเทศ ไม่จำกัดประเภทหรือชนิดของโรงงาน แต่ต้องเป็นโรงงานซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองในขนาดที่เหมาะสม หรืออาจจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของโครงการ

5. ระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

5.1 ระบบบำบัดน้ำเสีย

5.1.1 ชุมชนอุตสาหกรรมประเภทอาคารโรงงานแบบเรือนแถวและแบบเอกเทศ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองและ/หรือระบบบำบัดน้ำเสียรวมแล้วแต่กรณีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการปรับคุณภาพให้น้ำทิ้งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ราชการกำหนด

5.1.2 ระบบบำบัดน้ำเสียรวมต้องมีขนาดและขีดความสามารถ (capacity) ที่สัมพันธ์กับปริมาณน้ำเสีย และจำนวนโรงงานที่มีอยู่ในโครงการนั้นๆ

5.2 ระบบบำบัดอากาศเสีย ต้องมีการติดตั้งระบบบำบัดอากาศเสียให้เหมาะสมกับประเภทหรือชนิดของสารมลพิษที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน

5.3 ระบบกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลและวัสดุที่ไม่ใช้ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 โดยผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำรายละเอียดเอกสารให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหรือสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด ที่โครงการนั้นตั้งอยู่ และเมื่อกระทรวงอุตสาหกรรม จัดตั้งเป็นชุมชน อุตสาหกรรม แล้ว ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิประโยชน์ดังนี้

6. สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเป็นชุมชนอุตสาหกรรม

6.1 ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามชนิดและประเภทในชุมชน อุตสาหกรรมที่จะได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรืออุตสาหกรรมจังหวัดโดยเร็ว

6.2 การประกอบกิจการโรงงานในเขตชุมชนอุตสาหกรรมที่ก่อเพียงเหตุเดือดร้อนรำคาญที่ไม่ถึงอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจะได้รับการผ่อนผันจากหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตโดยอนุโลม

3. สวนอุตสาหกรรม

กรณีสวนอุตสาหกรรมจะเป็นการจัดตั้งโดยเอกชน ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตจากหน่วยงานราชการ แต่ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2543 เรื่องประเภท ขนาดและเงื่อนไขของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และเมื่อเอกชนยื่นขอรับการสนับสนุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้ว คณะกรรมการฯ จะแจ้งมติอนุมัติให้ผู้ขอได้รับการส่งเสริมการลงทุนทราบ ภายในระยะเวลา 17 วันทำการ และผู้ขอได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องตอบมติให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทราบภายใน 30 วัน เพื่อกรมส่งเสริมฯ จะได้ดำเนินการออกบัตรส่งเสริมให้ต่อไป

ภาคผนวก 3

ประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง
กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม

ประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง

เรื่อง กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง จึงกำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อให้คณะกรรมการจัดสรรที่ดิน กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดใช้เป็นเกณฑ์ในการออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม และการพิจารณาเกี่ยวกับคำขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินไว้ ดังนี้

๑. การจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ต้องจัดบริเวณแยกจากที่อยู่อาศัย และพาณิชยกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดิน เพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม

๒. การจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ต้องระบุประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ ในที่ดินที่ขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน

๓. ขนาดของโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ให้พิจารณาจากจำนวนที่ดินที่ทำการรังวัด แบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจัดจำหน่าย และจำนวนเนื้อที่ โดยแบ่งเป็น ๓ ขนาด คือ

๓.๑ ขนาดเล็ก จำนวนแปลงย่อยไม่เกิน ๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๕ ไร่

๓.๒ ขนาดกลาง จำนวนแปลงย่อยตั้งแต่ ๑๐๐ - ๑๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ ๕๕ - ๔๐๐ ไร่

๓.๓ ขนาดใหญ่ จำนวนแปลงย่อยตั้งแต่ ๒๐๐ แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า ๔๐๐ ไร่

ทั้งนี้ เนื้อที่จำนวนน้อยที่สุดของที่ดินแปลงย่อยเพื่อจัดจำหน่ายเฉพาะที่ดินต้องมีเนื้อที่ ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ตารางวา ถ้าเป็นห้องแถวหรือตึกแถวต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑๖ ตารางวา

๔. ระบบและมาตรฐานของถนนทางเท้าและทางจักรยานในที่ดินจัดสรรทั้งหมด รวมทั้ง การต่อเชื่อมกับถนนหรือทางสายนอกที่ดินจัดสรร

๔.๑ ขนาดของถนนที่ต้องจัดให้มีในการจัดสรรที่ดินแต่ละโครงการ

(๑) โครงการขนาดเล็กต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร และมีความกว้างของผิวจราจรไม่ต่ำกว่า ๘.๐๐ เมตร

(๒) โครงการขนาดกลางต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๖.๐๐ เมตร และมีความกว้างของผิวจราจรไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร

(๓) โครงการขนาดใหญ่ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๒๔.๐๐ เมตร และมีความกว้างของผิวจราจรไม่ต่ำกว่า ๑๖.๐๐ เมตร

โครงการขนาดกลางและโครงการขนาดใหญ่ ให้จัดทำทางเท้าและทางจักรยานด้วย

๔.๒ ถนนที่เป็นทางเข้าออกของโครงการจัดสรรที่ดินที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางสาธารณประโยชน์ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่าเกณฑ์กำหนดตามข้อ ๔.๑ เว้นแต่จะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

๕. ระบบการระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย การจัดการกากอุตสาหกรรม และการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูล

๕.๑ ระบบการระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการจัดการกากอุตสาหกรรม (ถ้ามี) ต้องมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด

๕.๒ ระบบการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของท้องถิ่น ในกรณีที่ไม่มีข้อบัญญัติของท้องถิ่นใช้บังคับ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดที่จะพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

๖. ระบบและมาตรฐานของสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการรักษาสภาพแวดล้อมความปลอดภัย การส่งเสริมสภาพความเป็นอยู่และการบริหารชุมชน

๖.๑ ระบบไฟฟ้า ผู้จัดสรรที่ดินต้องจัดให้มีระบบไฟฟ้าและดำเนินการจัดทำตามแบบแปลนแผนผังที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยราชการหรือองค์การของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมเรื่องไฟฟ้า

๖.๒ ระบบประปา ผู้จัดสรรที่ดินต้องจัดให้มีระบบประปา ในกรณีที่ดินจัดสรรตั้งอยู่ในบริเวณที่การประปานครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค การประปาส่วนท้องถิ่น หรือนิติบุคคลอื่นผู้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี สามารถให้บริการได้ ต้องใช้บริการของหน่วยงานนั้น ในกรณีอื่นใดนอกเหนือไปจากนี้ ให้ผู้จัดสรรที่ดินเสนอแบบก่อสร้างระบบผลิตและจ่ายน้ำ พร้อมทั้งรายละเอียดประกอบแบบรายการคำนวณ โดยมีวิศวกรที่ได้รับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเป็นผู้ลงนามรับรองแบบและรายการคำนวณดังกล่าว เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดแล้วแต่กรณี

๖.๓ ผู้จัดสรรที่ดินต้องกันพื้นที่ไว้เพื่อจัดทำสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของพื้นที่จัดจำหน่ายทั้งหมด เช่น สวน ที่จอดรถส่วนกลาง สนามกีฬา ศูนย์ฝึกอบรมพนักงาน ห้องอาหารสำหรับพนักงาน สถานพยาบาลเบื้องต้น โดยให้มีพื้นที่ที่เป็นสวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของพื้นที่จำหน่าย ทั้งนี้ ไม่ให้มีการแบ่งแยกออกเป็นแปลงย่อยหลายแห่ง เว้นแต่เป็นการกันพื้นที่แต่ละแห่งไว้ไม่น้อยกว่า ๑ ไร่

๖.๔ กรณีที่เป็นห้องแถวหรือตึกแถวนอกจากปฏิบัติตามข้อ ๖.๓ แล้ว ต้องจัดให้มีที่จอดรถเพิ่มเติม ๑ แปลง ต่อ ๑ ชั้น ระหว่างพิจารณาจรกับทางเข้าด้านหน้าที่ดินแปลงย่อยให้มีลักษณะ ดังนี้

(๑) กรณีจัดให้มีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๒) กรณีจัดให้มีที่จอดรถขนานแนวทางเดินรถ หรือทำมุมกับทางเดินรถน้อยกว่า ๓๐ องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) กรณีจัดให้มีที่จอดรถทำมุมกับทางเดินรถตั้งแต่ ๓๐ องศาขึ้นไป ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร

กรณีจัดให้มีที่จอดรถเพิ่มเติมทางด้านหลังของห้องแถวหรือตึกแถวต้องจัดให้มีที่จอดรถ ๑ แปลง ต่อ ๑ ชั้น และมีขนาดเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๔ (๑) (๒) และ (๓)

กรณีที่มีเขตห้ามปลูกสร้างอาคารริมทางหลวง ให้ใช้เขตห้ามปลูกสร้างอาคารเป็นที่จอดรถได้

๗. การออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม และการพิจารณาเกี่ยวกับคำขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร เป็นต้น ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ชาญชัย สุนทรมัญญ์

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

ประธานกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง

ภาคผนวก 4

ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก
และบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548

ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘

ตามที่ได้มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้นิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งต้องจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็น รวมถึงการจัดสรรพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมตามความเหมาะสมกับลักษณะ และขนาดของนิคมอุตสาหกรรมแต่ละประเภท จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เพื่อเป็นมาตรฐานในการออกแบบ ก่อสร้าง และพัฒนานิคมอุตสาหกรรม นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และความในข้อ ๒ และข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามความในพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วย มาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้จัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมเสนอแผนผังและแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็น รวมทั้งแผนผังการจัดพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ และข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อ กนอ. ตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมจัดให้มีบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาวิศวกรผู้ออกแบบ วิศวกรผู้ควบคุมงานเป็นผู้รับรองแผนผังและแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็นตามมาตรฐานด้านวิศวกรรมและมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ตลอดจนเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงานก่อสร้างแล้วแต่กรณีด้วย

สำหรับกรณีเขตพื้นที่ใดที่บุคคลใดได้จัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นเขตอุตสาหกรรมหรือสวนอุตสาหกรรม หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และมีความประสงค์จัดตั้งให้ เขตพื้นที่นั้นเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยได้ ดำเนินการพัฒนา ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็นต้องจัดให้มี สำหรับนิคมอุตสาหกรรมเสร็จแล้ว หากปรากฏว่าระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการ ดังกล่าวมีความแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบว่าระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการนั้นอยู่ในวิสัยที่จะทำการปรับปรุง แก้ไข ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ได้หรือไม่ หากคณะทำงานเห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ แต่ ได้ดำเนินการถูกต้องตามมาตรฐานจัดการ การควบคุมดูแล และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตาม ลักษณะของกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมในเขตพื้นที่นั้น ให้ ก.นอ. ดำเนินการให้เขตพื้นที่ดังกล่าว เป็นนิคมอุตสาหกรรมต่อไป และให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ หรือประกาศเพื่อกำหนดรายละเอียดในการออกแบบระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการในนิคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ตามมาตรฐานวิชาการเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑ ระบบถนนภายในหรือทางเชื่อมต่อกับถนนหรือ ทางภายนอกนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๕ ระบบถนนที่ต้องจัดให้มีในนิคมอุตสาหกรรม ต้องออกแบบให้เป็นไปตามมาตรฐาน หลักวิศวกรรมกรรมการทางและจราจร มาตรฐานกรมทางหลวง และมาตรฐานความปลอดภัยด้านการจราจร โดยให้ความกว้างของเขตทางและผิวจราจรเป็นสัดส่วนกับขนาดของนิคมอุตสาหกรรม ดังนี้

(๑) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ขึ้นไป ให้ใช้แบบถนนสาย ประธานเป็นแบบถนน ๔ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑๔ เมตร โดยมี เกาะกลางถนน และทางเท้าไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง

(๒) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ให้มีถนน สายประธาน เป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗ เมตร และให้มีทางเท้าไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง นอกจากนี้ต้องมีผิวทางหรือไหล่ทางกว้างเพียงพอให้รถจอด ในกรณีฉุกเฉินได้

(๓) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ ให้มีถนน สายประธานเป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๑๖ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗ เมตร และ ให้มีทางเท้าไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง นอกจากนี้ต้องมีผิวทางหรือไหล่ทางกว้างเพียงพอให้รถจอดได้ ทั้งนี้ ตามที่ ก.นอ. เห็นชอบ

(๔) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ไร่ขึ้นไป ให้มีถนนสายประธานเป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗ เมตร โดยมีไหล่ทางและทางเท้ารวมกันไม่น้อย ๒.๕๐ เมตรต่อข้าง ทั้งนี้ ตามที่ กนอ. เห็นชอบ

ข้อ ๖ ความลาดชันของผิวจราจรในนิคมอุตสาหกรรม

(๑) ความลาดชันของผิวจราจรที่เป็นทางเนินต้องไม่เกินร้อยละ ๔ ต่อทางราบ ๑๐๐ ส่วน และให้มีระดับราบรองรับ (BRAKE GRADE)

(๒) ความลาดชันของผิวจราจรที่เป็นทางราบต้องไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อทางราบ ๑๐๐ ส่วน

ข้อ ๗ ผิวจราจรต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก แอสฟัลต์ติกคอนกรีต คอนกรีตเสริมเหล็กลาดด้วยแอสฟัลต์หรือปูทับด้วยวัสดุอื่น หรือลาดยางแอสฟัลต์รองด้วยชั้นวัสดุพื้นทางที่มีความหนาและบดอัดแน่นตามมาตรฐานวิชาการกำหนด ดังนี้

(๑) ผิวจราจรที่เป็นประเภทคอนกรีต ต้องมีความหนาไม่น้อยกว่า ๐.๒๑ เมตร เมื่อชั้นดินเดิม C.B.R. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ หรือเมื่อชั้นดินทรุดตัวเสมอแล้ว C.B.R. ต้องไม่มากกว่าร้อยละ ๓

(๒) ผิวจราจรที่เป็นประเภทแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ต้องมีความหนาไม่น้อยกว่า ๐.๐๕ เมตร เมื่อชั้นดินอ่อนจนถึงพื้นดินแข็ง C.B.R. ตั้งแต่ร้อยละ ๑ ขึ้นไป

ข้อ ๘ ถนนที่ตัดผ่านคลองหรือลำรางสาธารณประโยชน์ที่มีความจำเป็นจะต้องสร้างเป็นสะพาน สะพานท่อ หรือท่อลอดแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการออกแบบและก่อสร้างตามมาตรฐานวิชาการ

ข้อ ๙ ถนนที่เป็นทางเข้าออกของนิคมอุตสาหกรรมที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หรือทางสาธารณประโยชน์ต้องมีความกว้างของเขตทางให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

ข้อ ๑๐ ระดับความสูงของถนนต้องให้สอดคล้องกับระบบระบายน้ำในนิคมอุตสาหกรรมและต้องให้ได้ระดับและมาตรฐานกับทางสาธารณะ

ข้อ ๑๑ ให้ปลูกหญ้าหรือปลูกต้นไม้บนเนิน (Slope) ตลอดแนวสองข้างทาง หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อป้องกันการทรุดตัวของไหล่ทางลาดเอียง (Slope Protection)

ข้อ ๑๒ ให้ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ป้ายสัญญาณจราจร หรืออุปกรณ์สะท้อนแสงไฟบริเวณที่เป็นเกาะกลางถนน วงเวียน ทางแยก ทางโค้ง ร่อง หรือสันนูนของถนนทุกแห่ง โดยต้องแสดงให้เห็นได้ชัดเจน รวมทั้งต้องจัดให้มีระบบไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอในบริเวณถนน ตามกฎเกณฑ์ความปลอดภัยของกรมทางหลวง

ข้อ ๑๓ ระบบถนนภายในหรือทางเชื่อมต่อกับถนนหรือทางภายนอกนิคมอุตสาหกรรมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

หมวด ๒๓ ระบบระบายน้ำฝน และระบบป้องกันน้ำท่วม

ข้อ ๑๔ ในหมวดนี้

“อัตราน้ำฝนไหลนอง (Stromwater Run Off Rate)” หมายความว่า อัตราที่น้ำไหลเข้าท่อหรือรางระบายน้ำมีค่าเท่ากับส่วนของฝนที่ตกลงมาบนพื้นดินและไหลนองไปตามพื้นในช่วงระหว่างที่ฝนกำลังตก รวมถึงภายหลังจากฝนได้หยุดตก

ข้อ ๑๕ หลักการคำนวณปริมาณน้ำไหลนองจะกำหนดให้บริเวณน้ำไหลนองมีความสัมพันธ์กับปริมาณน้ำฝนโดยตรง โดยให้มีสัดส่วนน้ำฝนที่ตกลงมาบนพื้นที่ซึ่งเรียกว่า “วิธีเรซันแนล” (Rational Method) ตามสูตรการคิดคำนวณดังนี้ $Q = 0.278 CIA$

Q = อัตราน้ำไหลนองสูงสุด (PEAK RUNOFF) ในท่อ หรือรางระบายน้ำ ณ จุดที่พิจารณา หน่วยเป็นลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

C = สัมประสิทธิ์ของการไหลนอง เป็นค่าที่ไม่มีหน่วย ขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นที่ของบริเวณนั้น

I = ความเข้มเฉลี่ยของฝนที่ตกเป็นมิลลิเมตรต่อเซนติเมตร

A = พื้นที่ที่จะระบายน้ำออก เป็นตารางกิโลเมตร

ข้อ ๑๖ การออกแบบระบบการระบายน้ำฝนให้ใช้แบบรางเปิดหรือแบบท่อเปิด (Closed Conduits) พร้อมบ่อพักก็ได้ โดยให้เป็นไปตามความเหมาะสมของพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม และมาตรฐานตามหลักวิชาการ

สำหรับเขตที่พักอาศัยและเขตพาณิชยกรรมให้ใช้แบบรางเปิดหรือแบบท่อเปิด (Closed Conduits) พร้อมบ่อพักก็ได้ โดยให้เป็นไปตามความเหมาะสมของพื้นที่และให้การไหลของน้ำมีความเร็วไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตรต่อวินาที เพื่อป้องกันการตกตะกอน

ข้อ ๑๗ การไหลของน้ำในคลองระบาย มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) รางระบายน้ำ ค.ส.ล. ให้มีความเร็วการไหลของน้ำตั้งแต่ ๐.๖๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๓.๐๐ เมตรต่อวินาที

(๒) คลองดิน ให้มีความเร็วการไหลของน้ำตั้งแต่ ๐.๔๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๐๐ เมตรต่อวินาที ทั้งนี้ ความเร็วของน้ำตาม (๑) และ (๒) ต้องคำนึงถึงการตกตะกอนและการกัดเซาะดินด้วย

ข้อ ๑๘ ถ้านิคมอุตสาหกรรมใดมีระดับพื้นที่ต่ำซึ่งมีความจำเป็นต้องระบายน้ำออกนอกพื้นที่ ให้ใช้วิธีติดตั้งเครื่องสูบน้ำตรงบ่อน้ำ (Retention Pond) โดยเครื่องสูบน้ำจะต้องเดินด้วยพลังงานไฟฟ้า และมีเครื่องสูบน้ำสำรองที่เดินด้วยเครื่องยนต์ ทั้งนี้ บ่อรับน้ำจะต้องมีถนนโดยรอบเพื่อความสะดวกในการดูแลบำรุงรักษา และมีผิวจราจรเป็นดินลูกรังบดอัดแน่นขนาด ๒๐ เซนติเมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

ข้อ ๑๙ ในกรณีพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมีลักษณะเป็นที่ลุ่มมีน้ำท่วมขังจะต้องออกแบบก่อสร้างคันดินล้อมรอบพื้นที่โครงการ เพื่อป้องกันน้ำท่วมและป้องกันน้ำจากบริเวณรอบนอกไหลเข้าสู่พื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรม โดยระดับของคันกั้นน้ำต้องมีความสูงกว่าระดับน้ำท่วมสูงสุดในรอบ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร แบบก่อสร้างคันกั้นน้ำต้องมีลักษณะเป็นสันเขื่อน กว้าง ๔๐๐ เมตร ทั้งนี้ การก่อสร้างคันกั้นน้ำต้องไม่ขวางทางน้ำหลากเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาน้ำท่วมบริเวณพื้นที่รอบๆ ถ้าจำเป็นต้องก่อสร้างคันกั้นน้ำขวางทางน้ำหลาก ให้จัดทำร่องน้ำเพื่อระบายน้ำที่จะท่วมขังให้ไหลออกสู่ทางน้ำสาธารณะได้โดยสะดวก

ในกรณีที่มีความจำเป็น กนอ. อาจพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการถมพื้นที่เพื่อป้องกันน้ำท่วมก็ได้ โดยให้ถมดินสูงกว่าระดับน้ำท่วมสูงสุดแต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒๐ การออกแบบระบบระบายน้ำฝน หรือระบบป้องกันน้ำท่วมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้แล้วในหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ

หมวด ๓ ระบบประปา

ข้อ ๒๑ คุณภาพน้ำประปาในเขตนิคมอุตสาหกรรมต้องมีค่ามาตรฐานของการประปาฯ ครบถ้วนหรือประปาส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี หรือเหมาะสมกับคุณภาพน้ำใช้สำหรับอุตสาหกรรมแต่ละประเภทของนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๒๒ ถ้านิคมอุตสาหกรรมใดมีความประสงค์จะใช้ระบบประปาโดยการผลิตจากแหล่งน้ำผิวดิน (ระบบน้ำดิบ) ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้น้ำดิบที่มีคุณภาพมาตรฐานตามข้อ ๒๑ และต้องมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้น้ำนิคมอุตสาหกรรมนั้นตลอดทั้งปี

ข้อ ๒๓ นิคมอุตสาหกรรมใดมีความประสงค์ใช้น้ำประปาจากระบบการผลิตน้ำประปาขึ้นเอง ต้องออกแบบระบบประปาให้มีความสามารถในการผลิตที่เพียงพอต่อการใช้น้ำในนิคมอุตสาหกรรม และให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามข้อ ๒๑ รวมถึงกรณีที่ใช้น้ำประปาจากภายนอกโครงการด้วย

ข้อ ๒๔ การคิดคำนวณความต้องการน้ำใช้ต่อพื้นที่ใช้สอยในนิคมอุตสาหกรรม ให้ประมาณการจากการใช้น้ำต่อหน่วยการผลิต รวมถึงโอกาสที่จะผลิตอย่างเต็มกำลังของแต่ละนิคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยประเภทอุตสาหกรรมหรือกิจกรรมของพื้นที่ ตลอดจนการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในอนาคตด้วย

ข้อ ๒๕ ระบบการจ่ายน้ำประปา ให้ดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) จ่ายน้ำโดยวิธีการอัดแรงดันในเส้นท่อ หรือระบบท่อส่งสูงซึ่งมีแรงดันน้ำในท่อไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๖.๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร
- (๒) การออกแบบติดตั้งระบบท่อประปาต้องมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และได้มาตรฐานตามหลักวิศวกรรม
- (๓) ต้องเก็บน้ำให้มีความจุอย่างน้อย ๘ ชั่วโมงของค่าความต้องการใช้น้ำสูงสุดต่อวัน โดยให้รวมถึงปริมาณน้ำสำรองสำหรับการดับเพลิงด้วย

หมวด ๔ ระบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๒๖ หลักเกณฑ์การออกแบบบำบัดน้ำเสีย (Wastewater Treatment Plant) มีดังนี้

- (๑) การคำนวณปริมาณน้ำเสีย (Designed Flow) เพื่อการออกแบบให้คิดคำนวณโดยใช้ค่าร้อยละ ๘๐ ของปริมาณน้ำใช้และปริมาณน้ำรั่วซึมเข้าเส้นท่อ หรือในกรณีที่มิข้อมูลปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นจริงก็สามารถคำนวณจากข้อมูลดังกล่าวตามความเหมาะสมกับประเภทของกิจการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมนั้นได้
- (๒) ระบบบำบัดน้ำเสีย (Wastewater Treatment Plant) ต้องมีความเหมาะสมตามลักษณะสมบัติของน้ำเสียของแต่ละนิคมอุตสาหกรรม และการบำบัดน้ำเสียต้องเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้มีบ่อน้ำทิ้งหลังการบำบัดด้วย
- (๓) การบำบัดและกำจัดสลัดจ์ (Sludge Treatment and Disposal) ที่ออกจากระบบบำบัดน้ำเสียต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างเหมาะสม หรืออาจส่งสลัดจ์ให้แก่ผู้รับบริการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการถูกต้องตามกฎหมาย รับไปดำเนินการบำบัดและกำจัดก็ได้

ข้อ ๒๗ ระบบระบายน้ำเสีย จะต้องดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) ระบบระบายน้ำเสียต้องแยกออกจากระบบน้ำฝนโดยเด็ดขาด
- (๒) น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากเขตอุตสาหกรรม เขตพาณิชย์กรรม และเขตที่พักอาศัยให้ระบายลงสู่ระบบระบายน้ำเสีย

- (๓) ระบบท่อระบายน้ำเสียต้องเป็นระบบท่อบีบ โดยมียุทธศาสตร์เส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๐๐ มิลลิเมตร และมีความลึกของท้องท่อสูงสุดต้องไม่เกิน ๔ เมตร
- (๔) ระยะห่างระหว่างบ่อน้ำเสีย (Manhole) ต้องไม่เกิน ๔๐ เมตร

หมวด ๕ ระบบสื่อสารโทรคมนาคม

ข้อ ๒๘ ให้ผู้จัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมจัดให้มีระบบสื่อสารโทรคมนาคมภายในนิคมอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบกิจการหรือผู้ใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมได้อย่างทั่วถึง และให้มีตู้โทรศัพท์สาธารณะเพื่อให้บริการโดยทั่วไปด้วย

หมวด ๖ ระบบไฟฟ้า

ข้อ ๒๙ การออกแบบระบบไฟฟ้าต้องจัดทำตามแบบแปลน แผนผัง ตามแบบมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือไฟฟ้านครหลวงแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ สายไฟฟ้าและอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้าทุกชนิดที่ใช้กับระบบไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือการไฟฟ้านครหลวงกำหนดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ค่ามาตรฐานความต้องการไฟฟ้าที่นิคมอุตสาหกรรมให้ถือเกณฑ์ ๕๐ KVA ต่อพื้นที่ ๑ ไร่ สำหรับนิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่มากกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ต้องจัดเตรียมพื้นที่ให้เพียงพอและเหมาะสมเพื่อจัดตั้งสถานีไฟฟ้าย่อย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือการไฟฟ้านครหลวงแล้วแต่กรณี

หมวด ๗ ระบบดับเพลิงและระบบป้องกันอุบัติเหตุ

ข้อ ๓๒ การออกแบบระบบท่อน้ำดับเพลิงต้องมีความเหมาะสมตามลักษณะประเภทและขนาดของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๓๓ หัวดับเพลิง (Hydrant) ที่ใช้ในระบบเพลิงต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นแบบเปียก (Wet Barrel)

(๒) มีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร และต้องมีขนาดของข้อต่อทางน้ำเข้า หัวดับเพลิงไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิเมตร และหัวน้ำออกขนาด ๖๕ มิลลิเมตร พร้อมประตุน้ำจำนวน ๒ ช่าง

(๓) หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงต้องเป็นหัวต่อแบบสวมเร็ว (ตัวเมีย) พร้อมฝาครอบ และโซ่

(๔) ระยะห่างระหว่างท่อดับเพลิงแต่ละหัว ต้องไม่เกิน ๑๕๐ เมตร

ข้อ ๓๔ ระบบส่งน้ำดับเพลิงต้องมีความเหมาะสมและมีแรงดันน้ำปลายท่อดับเพลิงที่จุดไกลสุด ไม่น้อยกว่า ๑.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยใช้ระบบเครื่องสูบน้ำเพิ่มแรงดันน้ำได้

ข้อ ๓๕ ให้จัดรถดับเพลิงที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐาน NFPA ๑๙๐๑ Standard for Automotive Fire Apparatus และสอดคล้องตามลักษณะ ประเภท และขนาดของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม หรือ หากนิคมอุตสาหกรรมใดตั้งอยู่ในท้องที่ที่มีหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ให้บริการเกี่ยวกับการดับเพลิงและบรรเทาสาธารณภัย ให้นิคมอุตสาหกรรมนั้นให้บริการดังกล่าวได้

ข้อ ๓๖ ให้มีมาตรการการป้องกันอุบัติเหตุและแผนฉุกเฉินเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ อุบัติเหตุหรือฉุกเฉินอื่น โดยให้เตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนบุคลากรอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมต่อกรณีดังกล่าวเป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

หมวด ๘

ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๗ ในหมวดนี้

“กากอุตสาหกรรม” หมายถึง ขยะหรือของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการในโรงงาน ซึ่งแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ กากอุตสาหกรรม ไม่อันตรายและกากอุตสาหกรรมอันตราย

“กากอุตสาหกรรมไม่อันตราย” หมายถึง ขยะหรือของเสียที่ไม่ปนเปื้อน พนม หรือปะปน กับสารอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด

“กากอุตสาหกรรมอันตราย” หมายถึง ขยะหรือของเสียที่ไม่ปนเปื้อน พนม หรือปะปน กับสารอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด

“มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล” หมายถึง ขยะหรือของเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ในสถานที่หรือบริเวณใดๆ ในนิคมอุตสาหกรรม เช่น อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์ สถานบริการ ที่พักอาศัย เป็นต้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกากอุตสาหกรรม

ข้อ ๓๘ การคำนวณปริมาณกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลในนิคมอุตสาหกรรมให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ให้คิดคำนวณการเกิดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในเขตพาณิชย์และที่พักอาศัยจำนวนอัตรา ๐.๘ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน อัตราความหนาแน่นของมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเท่ากับ ๐.๓ กิโลกรัมต่อลิตร

(๒) ให้คิดคำนวณอัตราการเกิดกากอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรม จำนวน ๑๘ กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน อัตราความหนาแน่นของกากอุตสาหกรรมเท่ากับ ๐.๑๕ กิโลกรัมต่อลิตร

(๓) ให้คิดคำนวณการเกิดกากอุตสาหกรรมอันตรายเป็นร้อยละ ๕ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในเขตอุตสาหกรรม

ในกรณีที่มีข้อมูลปริมาณกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นจริงสามารถคำนวณจากข้อมูลดังกล่าวให้เหมาะสมกับประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรมนั้นได้

ข้อ ๓๙ ระบบจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลในนิคมอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ใช้บริการการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลจากผู้รับบริการกำจัดที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยราชการได้

(๒) กรณีนิคมอุตสาหกรรมมีความประสงค์จะสร้างระบบกำจัดกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลขึ้นเอง ต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๔๐ ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอื่นใด นอกจากที่กำหนดไว้แล้วในหมวดนี้ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการหรือหน่วยงานราชการกำหนด

หมวด ๙

ระบบติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔๑ ให้ดำเนินการติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมดังนี้

(๑) ติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการนิคมอุตสาหกรรมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการว่าจ้างบุคคลที่สามหรือหน่วยงานกลาง (Third Party) ที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ดำเนินการติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) ให้จัดทำรายการผลการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมตาม (๑) ทุกๆ ๖ เดือน หรือ ๒ ครั้งต่อปี โดยการจัดทำรายงานดังกล่าวให้เป็นไปตามแนวทางที่สำนักงานนโยบายและแผน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

(๓) ติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๑๐ ระบบรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๔๒ นิคมอุตสาหกรรมจะต้องจัดให้มีสิ่งแสดงแนวเขตหรือขอบเขตของนิคมอุตสาหกรรม เพื่อการรักษาความปลอดภัย พร้อมทั้งต้องจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเพื่อตรวจตราภายในเขต นิคมอุตสาหกรรมตามตำแหน่งที่จำเป็นและเหมาะสม และ ณ บริเวณจุดเข้า - ออกนิคมอุตสาหกรรม เป็นประจำตลอดเวลา

ข้อ ๔๓ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและสวัสดิภาพในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประกอบกิจการ หรือผู้ใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นในพื้นที่เสี่ยงภัย นอกจากจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๔๒ โดยเคร่งครัดแล้ว ต้องจัดให้มีการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้นและก่อความเสียหาย ต่อนิคมอุตสาหกรรม โดยอาจพิจารณาเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรืออุปกรณ์สำหรับการ ป้องกันภัยหรือระวางภัย หรือมีมาตรการรักษาความปลอดภัยอื่นใด หรือขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

หมวด ๑๑ การจัดสรรพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๔๔ การจัดสรรพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีเขตพื้นที่ระบบสาธารณสุขปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชน (BUFFER ZONE) ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ให้มีพื้นที่ระบบสาธารณสุขปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชน (BUFFER ZONE) ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ไร่ ทั้งนี้ ต้องมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของพื้นที่ดังกล่าว โดยมีแนวกันชน (BUFFER ZONE) รอบพื้นที่ นิคมอุตสาหกรรมกว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(๒) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่เกินกว่า ๕๐๐ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ให้มีพื้นที่ ระบบสาธารณสุขปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชน (BUFFER ZONE) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีแนวกันชน (BUFFER ZONE) รอบพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมกว้างไม่ น้อยกว่า ๕ เมตร

(๓) นิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่เกินกว่า ๕๐๐ ไร่ ให้มีพื้นที่ระบบสาธารณสุขปลอดภัย

สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวกันชน (BUFFER ZONE) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีแนวกันชน (BUFFER ZONE) รอบพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

หมวด ๑๒

ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการอื่นเพิ่มเติม

ข้อ ๔๕ นิคมอุตสาหกรรมใดที่มีความประสงค์จะมีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการอื่นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้แล้วในหมวด ๑ ถึง ๑๑ ดังกล่าวข้างต้น เช่น ศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์กลางการติดต่อสื่อสาร สถานพยาบาล หรือบริการรถรับส่ง เป็นต้น ให้ดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

หมวด ๑๓

การตรวจสอบการออกแบบ และก่อสร้าง

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ กนอ. ตรวจพบว่าการออกแบบของบริษัทวิศวกรที่ปรึกษา และการก่อสร้างไม่เป็นไปตามมาตรฐานทางด้านวิศวกรรมและตามมาตรฐานระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงานหรือผู้ก่อสร้างแล้วแต่กรณี ต้องรับผิดชอบแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่ กนอ. กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ บรรดาแบบแปลน แผนผังของระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ กนอ. ในวันที่ข้อบังคับที่ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุมัติ ตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุมัตินี้มีข้อแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้ กนอ. มีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น หรือผู้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การเป็นไปตามข้อบังคับนี้ก็ได้

ประกาศ ณ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายประสาน ตันประเสริฐ)

ประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จัดพิมพ์และเผยแพร่ : สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6 พญาไท กรุงเทพฯ 10400

การอ้างอิง : สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2549, คู่มือมาตรการลด
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ
นิคมอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม, กรุงเทพฯ. 88 หน้า

ISBN : 974-286-123-4

พิมพ์ครั้งที่ 1 : พ.ศ. 2549

จำนวน : 1,000 เล่ม

ที่ปรึกษาทีมงาน : นางกานดา ปิยะจันทร์
นายอิศรพันธ์ กาญจนเรชา

ผู้จัดการโครงการ : นายกิติ ต้นหัน

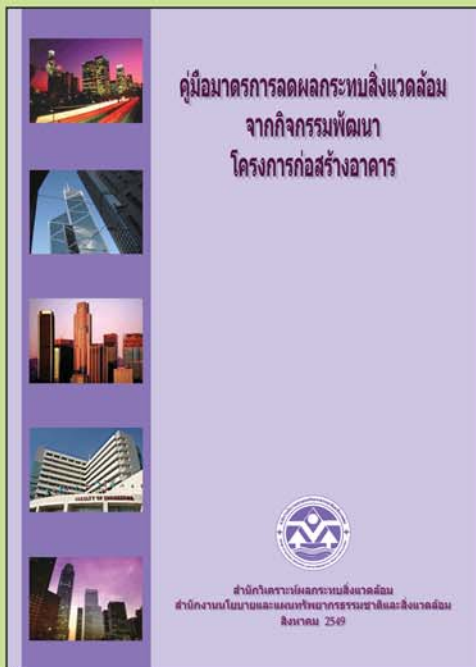
รองผู้จัดการโครงการ : นางอินทิรา เอี่ยมลฉัตร

ที่ปรึกษาโครงการ : นางปราณี พันธุ์สินชัย
นางสาววารุณี ชลายนนาวิน
นายสนธิ คชวัฒน์

ทีมงาน : นางรสริน อมรพิทักษ์พันธ์
นางจตุพร รักสันติชาติ
นางสาวยุภาพรรณ วีระ
นางสาวณัฐภััสสร เย็นสบาย

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ดอกเบี๋ย 1032/203-208 ซอยร่วมศิริมิตร ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. 0-2272-1169-72 โทรสาร 0-2272-1173

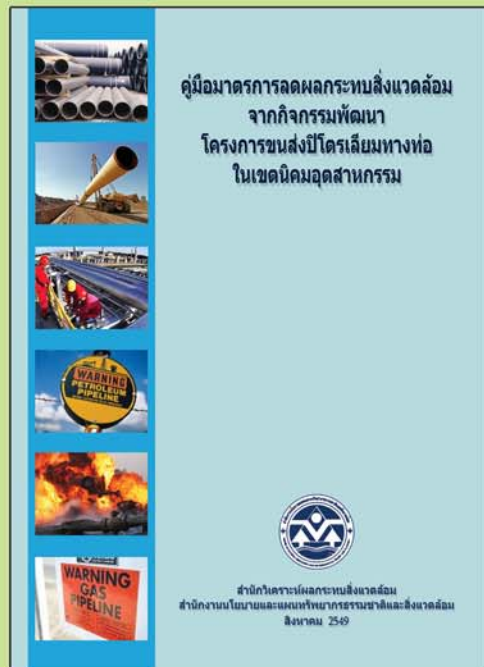
เอกสารคู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม จากกิจกรรมพัฒนาชุดนี้ ประกอบด้วย

คู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
จากกิจกรรมพัฒนา
โครงการก่อสร้างอาคาร

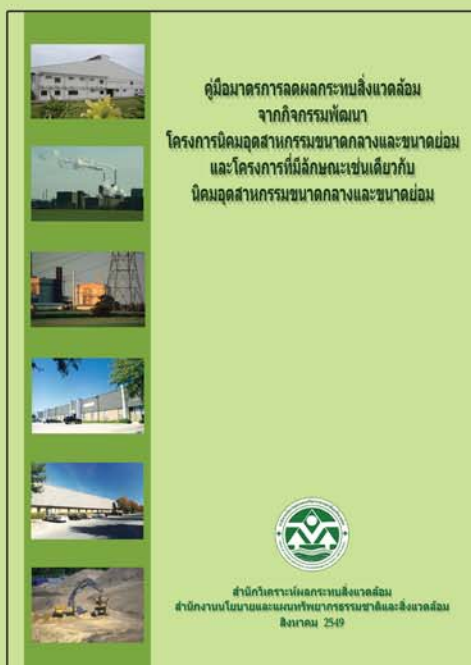
สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สิงหาคม 2549

คู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
จากกิจกรรมพัฒนา
โครงการขนส่งมีโครเลียมทางท่อ
ในเขตนิคมอุตสาหกรรม

สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สิงหาคม 2549

คู่มือมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
จากกิจกรรมพัฒนา
โครงการนิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
และโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน
นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สิงหาคม 2549